

Téma: Smrt a naděje na věčný život

Rozhovor s Tomášem Kotrlým

Příležitost ke smíření národů

Kněz na zahraničních studiích

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jiicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Slawomir Oder, Saverio Gaeta

Proč svatý?

Zákulisí procesu blahorečení Jana Pavla II.

Postulátor svatořečení předešlého papeže Jana Pavla II. – Slawomir Oder spolu s italským novinářem Saveriem Gaetou předkládají čtenářům výsledek práce, která zahrnovala studium a zpracovávání obrovského souboru dokumentů a svědectví o životě Karola Wojtyły.

Váz., 174 s., 229 Kč

Karel Sládek

Mystická teologie východoslovanských křesťanů

Studium východoslovanské křesťanské spirituality a mystiky má v českém prostředí akademickém i duchovním světě již svoji dlouholetou tradici. Monografie Karla Sládka chce vložit „nový“ kamínek do této mozaiky. V první kapitole přináší stručný historický exkurz do novodobých dějin „byzantského Commonwealthu“ a nastiňuje problémy migrantů z Východu v České republice. Druhá kapitola je zaměřena na představení mystické teologie východoslovanských křesťanů. Závěrečná kapitola seznamuje čtenáře s aktuálním stavem ekumenického dialogu mezi katolickou a pravoslavnou církví.

Vydalo nakladatelství Pavel Mervart, Červený Kostelec.

Váz., 232 s., 249 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Jan Čapek, Markéta Čapková

Pozitivní výchova sourozenců v rodině

Kniha je souhrnem zkušeností autorů z Kurzů efektivního rodičovství, na nichž oba působí jako lektori, a zároveň přináší rodičům cenné výchovné podněty. Autoři na základě teoretických východisek sourozeneckých konstelací a konkrétních příkladů ze života poskytují rodičům podněty pro výchovu. Vycházejí z teorie, praktických příkladů a kazuistik tréninku Efektivní rodičovství krok za krokem a zároveň představují postupy pozitivní výchovy ve smyslu výchovného působení podle Jiřiny Prekopové, výchovy, která je založena na vztahu lásky mezi rodičem a dítětem, na účinném řešení problémových situací vycházejícím ze vzájemného respektování rodičů a dítěte. V jednotlivých kapitolách autoři například uvádějí základní důvody, proč děti zlobí a jak zlobení předcházet, nebo jak řešit sourozenecké spory.

Brož., 120 s., 169 Kč

Gerald Hüther, Inge Krens

Tajemství prvních devíti měsíců

Vývoj dítěte před narozením

Když se dítě narodí, nejdůležitější fázi svého vývoje má již ukončenou. Ale co se skutečně děje během těchto devíti měsíců? Autoři osvětlují prenatalní život – od oplození do narození. Děti jsou ještě před narozením ovlivněny prostředím individuálně, sbírají své první zkušenosti, praktické dovednosti a učí se mnohem více, než jsme se domnívali. Nejsou to jen geny, ale mnohem více vztah s matkou v období před narozením, co rozhodujícím způsobem ovlivňuje vývoj dítěte v prenatalním období.

Brož., 120 s., 179 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Francine Ferlandová

Vývoj dítěte

Autorka odpovídá na dotazy, které si rodiče běžně kladou ohledně vývoje svého dítěte od narození až do školního věku, např.: Kdy zjistím, že mé dítě je pravák nebo levák? Proč si strká nožičky do pusinky? Proč se tak často vzteká? Kdy může začít jíst vidličkou?

Brož., 72 s., 95 Kč

Germain Duclos

Sebeúcta mého dítěte

Sebeúcta je nejlepším vkladem, jaký může vaše dítě získat pro to, aby se mohlo ve svém životě plně rozvinout. Kniha přináší odpovědi na otázky jako: V čem spočívá pocit bezpečí? Proč je sebepoznání tak důležité? Jediný na světě, nebo stejný jako druzí?

Brož., 72 s., 95 Kč

Domus aeterna – Věčný domov

Podzimní čas přelomu října a listopadu má svou atmosféru, která je již tradičně nazývána časem dušičkovým. Na někoho působí toto období roku se svým počasím a zádušnou náladou smutně, teskně, ba až skličujícím dojmem. Je to ale také období vnímané a prožívané jako čas zadumání, meditace, vnitřního zklidnění.

Je to čas hluboký až mystický, má mnoho tváří a záleží na tom, z jaké strany se na něj díváme. Můžeme vnímat znamení zmaru a zániku ve všudypřítomném usychání, odumírání, anebo být okouzleni nádherou a rozmanitostí barev listů a plodů. Kdo vnímá přírodu v rytmu jejích cyklů, dovede v opadání listů rozpoznat již náznak budoucí obnovy.

Je to jako s podzimním počasím: smrti a zániku předchází vydávání plodů a ty nejkrásnější barvy. V nich je znát, že příroda, která se na zimu vrací do svých kořenů a pod zem, vyrazí na jaře znovu na povrch do nového života. Lidé, kteří nás předešli ve smrti, se také takto vrací ke kořenům. Odtamtud mají jednu znovu vyrazit k životu. A v tom je naše naděje. Proto náleží zemřelým památka a naše vzpomínka. Dokud jsme na světě, máme díky ní možnost poznat a vyjádřit naději na budoucí shledání. Potřebujeme tuto naději. Je tolik nedokončených životů, tolik nevyslovených vět, tolik lásky i odpuštění, které se nestihlo za života darovat! Žal bolestné ztráty blízkého člověka, smutek z odtržení dokáže zahojit čas. Ale nikoli zapomínáním, naopak – čas nám v křesťanské perspektivě zemřelé přibližuje. A čím jsme jim blíže, tím méně nás ovládá žal a více naděje. Tak, jako se musíme s těmi, kdo odcházejí ze života, rozloučit, tak na ně pak máme vzpomínat.

Vzpomínku si zaslouží také ti, kdo zemřeli bez blízkých pozůstalých a nikdo si nepřipomíná jejich jméno. I oni nás předcházejí tam, kde na konci tušíme světlo, také je přijme Bůh za své do své slávy. Až budeme tento rok rozsvěcet svíčky a zdobit hroby předků, můžeme věnovat jednu svíčku a vzpomínku i těm, na které se běžně nerozpomínáme, tetě sousedce z dětství, učiteli, babičce z ulice nebo starému poštákovi, které už léta nepotkáváme. I jim patří památka všech zemřelých. Také oni odešli hluboko ke spícím kořenům života, kam je budeme následovat, abychom pak všichni zavolání onoho dne vstali a vzešli k životu novému.

Už staří Římané, přestože neznali křesťanského Boha, věřili v nesmrtelnost duše a zemřelým předkům prokazovali patřičnou úctu. Svědectvím jejich víry ve věčný život jsou nadpisy na hrobkách ze sedmého až čtvrtého století před Kristem: Domus aeterna – Věčný domov.

V těchto dnech naše kroky vedou na hřbitov, kde jsou pohřbená těla příbuzných, známých a přátel. Jako projev naší vzpomínky na ně a z lásky k nim klademe na jejich hroby květy a zapalujeme svíčku. Zapalujeme svíce na místě, kde definitivně skončili pozemský život, na místě, které je pro nás příliš tmavé na to, abychom viděli co je za smrtí. Zapalujeme svíce, abychom osvětlili velké tajemství, co je mezi námi a těmi, kteří se před námi narodili a zemřeli, zanechávajíc odkaz nového života, z kterého jsme se též narodili. Malý plamínek stačí jen na to, aby se dalo orientovat, aby nebyla úplná tma. Zároveň je výrazem naší naděje, že není možné, aby bylo všemu konec. Kdesi hluboko v nitru plápolá plamínek touhy po nesmrtelnosti společně s láskou k našim zemřelým, kterou nedokázala překazit ani smrt.

Cesta člověka by byla bez zmrtnýchvstalého Krista nesitelná. Kam by vůbec vedla? Jaká temnota by zavládla bez Ježíšova tajemného tichého světla? Zapomněli bychom na lásku, která má moc překročit hranice smrti do nového života. Zapomněli bychom na lásku, která v evolučním procesu rození a bytí, umírání a opět bytí, má svoje poslední slovo. Zapomněli bychom na nesmrtelnou milující bytost, na naději, na příslibené věčné světlo, ve kterém uvidíme všechno, co jsme při svíčke na hřbitově ještě nemohli pochopit.

P. Tomáš Rastislav Höger, OPraem.

OBSAH

Úvodník	3
<i>Rastislav Höger: Domus aeterna – Věčný domov</i>	
Aktuality	4
Servis	7
Téma: Smrt a naděje na věčný život	8
<i>Jana Sieberová: Jednoduše být spolu</i>	
<i>Lucie Podhrázká Dušková: Od svatého pole k melancholické zahradě</i>	
<i>Barbora Hronová: Jak s dětmi hovořit o smrti?</i>	
Rozhovor	10
<i>Luděk Bárta: Rozhovor s Tomášem Kotrlým</i>	
K věci	12
<i>Luděk Bárta: Příležitost ke smíření národů</i>	
Rok kněží	13
<i>Luděk Bárta: Kněz na zahraničních studiích</i>	
Z biskupství	14
Pozvánky na akce	15
Kultura	18
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 3. 11. 2010 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie z titulní strany: Náhrobek na hřbitově v Radhošti, autor: Luděk Bárta

Otázky nové evangelizace a poselství Fatimy

Malá obec na pomezí Čech a Moravy, Koclířov, kde sídlí národní pobočka Fatimského apoštolátu, byla vybrána za místo konání 1. regionálního evropského kongresu Světového fatimského apoštolátu. Ten se uskutečnil ve dnech 24. – 28. září. Hlavním tématem jednání byla „Nová evangelizace Evropy a poselství Fatimy“. Mezi významnými zahraničními hosty nechyběl prezident Světového apoštolátu prof. Americo Pablo Lopéz-Ortiz z Portorika, viceprezident Inglin ze Švýcarska, rektor poutního místa Fátimy Mons. Antunes z Portugalska, sekretář SAF Prazeres také z Portugalska, delegát Svatého stolce Mons. Galindo z Vatikánu, národní prezidenti Fatimského apoštolátu z Velké Británie, Irska, Itálie, Spojených států amerických. Celkem se kongresu účastnilo zhruba padesát zástupců hnutí ze 13 zemí.

Program setkání vrcholil v sobotu 25. září, kdy byla za účasti mnoha českých i zahraničních biskupů, kněží a stovek věřících zasvěcena celá Evropa Neposkvrněnému srdci Panny Marie. Spolu se zasvěcením proběhla také modlitba za Evropu. Slavnostní mši svatou celebroidl a zasvěcení vedl Mons. Dominik Duka, OP. V rámci kongresu měli účastníci možnost nejen vyslechnout řadu přednášek o aktuálních problémech evangelizace, ale zároveň nad nimi podebatovat a vyslechnout si názory a zkušenosti kolegů z ostatních zemí Evropy. Protože mnozí ze zahraničních delegátů byli v České republice vůbec poprvé, měli v rámci tzv. výletního dne v neděli 26. září možnost navštívit některá místa na jižní Moravě spjatá s počátky hnutí v naší republice. Kongres byl zakončen společnou účastí na národní Svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi dne 28. září.

Chvilé modlitby u Panny Marie, autor: Hana Frančáková

Dušan Fiala

Neviditelný klášter funguje i v naší diecézi

Již několik let probíhají setkání v královéhradecké diecézi malých skupinek NET FOR GOD, které jsou otevřeny pro všechny, kdo chtějí usilovat o jednotu – jednotu mezi křesťany, mezi mužem a ženou v manželském páru, mezi člověkem a jeho Stvořitelem. Myšlenkový koncept těchto skupinek sahá až do roku 1944, kdy francouzský opat Paul Couturier (francouzský kněz, který založil týden modliteb za jednotu křesťanů) napsal: „Bude-li se každý čtvrtek večer (na památku Zeleného čtvrtku) setkávat stále větší množství křesťanů různých vyznání, vytvářející tak nekonečnou síť obklopující zemi, nebude to snad úsvit jednoty křesťanů na zemi? Není to právě takový postoj upřímného, hlubokého, horlivého duchovního nasazení, který Otec očekává, aby se mohla uskutečnit viditelná jednota“?

Opat Couturier definuje svoji vizi neviditelného kláštera – jako společenství křesťanů, kteří obepínají svět, modlí se a sdílí se svými životy. Až moderní doba umožnila tyto skupinky i „fyzicky propojit“ – na základě internetu, audiovizuální techniky a společných formačních setkání či víkendových formací NET FOR GOD (nejbližší proběhne 6 – 7. listopadu v Bílé Vodě v komunitním domě Chemin Neuf).

Skupinky NET FOR GOD jsou animovány Komunitou Chemin Neuf. Každý měsíc vzniká proto ve Francii formační film, nad kterým se v těchto skupinkách sdílíme, modlíme, a diskutujeme. Pokud byste měli zájem se k nám připojit, je možno nás kontaktovat:

Bartošovice v Orl. horách
Náchod
Hradec Králové
Sezemice
Jablonek nad Orlicí
Jaroměř – Josefov

Týlšovi
Melicharovi
Vladimír Neškudla
P. Milan Vrbiak
Jakub Hejný
Marek Verner

lubos.tyls@bartosovice.eu
g.melicharova@seznam.cz
neskudla@seznam.cz
farnostsezemice@seznam.cz
jakhej@seznam.cz
marekverner@email.cz

Více informací lze nalézt na www.chemin-neuf.cz. Na této adrese je také možno najít aktuální termín konání jednotlivých skupinek a další nabídku víkendových setkání.

Vladimír Neškudla

Měli jste povedený farní den? Pořádáte ve vašem kostele koncert nebo máte nejšikovnějšího varhaníka široko daleko? Dejte nám vědět! ikd@diecezechk.cz
IKD JE ČASOPIS PRO VÁS O VÁS!

IKD

Jeruzalémská bible na internetu

Dominikánské nakladatelství Krystal OP spustilo 30. září, v den svátku patrona biblického bádání sv. Jeronýma, nové internetové stránky věnované Jeruzalémské biblí.

Vydání českého překladu Jeruzalémské bible, od něhož uplynul už téměř celý rok, vzbudilo velký zájem mezi čtenáři všech kategorií. Dominikánské nakladatelství Krystal OP proto 30. září, v den svátku patrona biblického bádání sv. Jeronýma, spustilo nové internetové stránky věnované Jeruzalémské biblí. Na novém webu se návštěvník seznámí s historií Jeruzalémské biblické školy a dozví se, jak vznikl tento jedinečný francouzský překlad Bible. Dále zde nalezne obsáhlou stať věnovanou českému překladu Jeruzalémské bible, jejím českým překladatelům a překladatelským postupům. Špičkové dílo katolické biblistiky druhé poloviny 20. století vzešlo z prací Jeruzalémské biblické školy, založené v roce 1890 z podnětu dominikánského řádu. Český překlad inicioval a po celou dobu práce koordinoval Dominik Duka, OP, hlavními překladateli byli manželé Halasovi. Jeruzalémskou biblí si též můžete virtuálně prohlédnout a objednat její nejrůznější knižní varianty. V těchto dnech vycházejí její dvě nové verze. Přehledné a elegantní internetové stránky najdete na adrese www.jeruzalemskabible.cz.

www.apha.cz

Proběhl 4. celostátní misijní kongres dětí

(PMD, lb) – V sobotu 2. října se sešlo v Plzni přes pět stovek účastníků na již čtvrtém celostátním Misijním kongrese dětí s mottem „Budete mi svědky až na konec země.“ (srov. Sk 1,8). Bohatý program, do jehož přípravy se zapojilo na 200 dobrovolníků, probíhal po celý den do večerních hodin. Na návštěvníky kongresu čekalo dobrodružné poznávání světadílů pomocí řady her, tvůrčí dílny, vystoupení estonské skupiny Triskele nebo keňské Hakuna Matata a setkání se zajímavými hosty. Celkem připravili pořadatelé 60 různých misijních aktivit. Slavnostní bohoslužba se odehrála v katedrále sv. Bartoloměje. Hlavním celebrantem byl zdejší biskup František Radkovský. Apoštolský nuncius Diego Causero poslal přítomným své poselství, ve kterém dětem vyřídil osobní pozdravy od papeže Benedikta XVI. Misijnímu kongresu dětí předcházela již od ledna letošního roku příprava, která přibližovala hlavně dětem z Misijních klubek život svatých misionářů. Radostnou událostí kongresu bylo založení tří nových Misijních klubek, kdy malí

misionáři složili do rukou plzeňského biskupa svůj misijní slib. Celkem v České republice působí přes 150 Misijních klubek. Vedoucí nově vzniklého klubka v Pardubicích Martina Plačková k motivaci dětí aktivně se zapojit tohoto programu sdělila: „Děti rády pomáhají a jsou schopné přijmout za své hodnoty, které cítí, že jsou správné, a učí se je žít. Vždyť právě Matka Tereza se mnohem naučila díky své matce, která chodila pravidelně mezi chudé a obdarovávala je. Možná kdyby neměla tuto zkušenost, nemohla by později tak milovat lidi na okraji společnosti. Když děti vidí, že jejich snažení může někomu pomoci, mají z toho velkou radost a samy jsou tím bohatší.“ Misijní kongresy dětí, jejichž tradice začala ve Špindlerově Mlýně v roce 2001, se pořádají každé 3 roky. Všichni, kdo na kongres přijeli, mohli také v rámci tradičních akcí PMD Misijního koláče a Misijního jarmarku finančně přispět na pomoc chudým a nemocným dětem v zambijské nemocnici.

Prohlášení ČBK k Národní pouti do Říma

V loňském roce Svatý otec Benedikt XVI. přijal pozvání České biskupské konference a pozvání prezidenta ČR k státní a pastorační návštěvě naší země. Navštívil Prahu, Brno a Starou Boleslav a jeho návštěva v naší zemi se nesmazatelně vryla do našich srdcí. Svatý otec se vícekrát zmínil nejen ve svých homiliích a přednáškách během své pastorační návštěvy ČR, ale také po svém návratu do Vatikánu, že právě církev v ČR je svou nedávnou historií, ale také dnes nadějí pro celou univerzální katolickou církev.

Biskupové Čech, Moravy a Slezska zvou farnosti, řeholní společnosti, seminaristy, církevní hnutí a komunity i katolické spolky a organizace, včetně sdělovacích prostředků, k účasti na Národní pouti ČR do Říma, která se koná ve dnech 9. – 11. listopadu 2010. K tomu mohou využít osvědčených cestovních kancelář.

Znakem naší duchovní zralosti a potvrzením slov Svatého otce bude hojná účast na této děkovné pouti, kdy budeme moci vyjádřit svou vděčnost, věrnost a oddanost Svatému otci během generální audience 10. listopadu 2010.

Vaši čeští a moravští biskupové

Organizací pouti byli pověřeni poutní referenti jednotlivých diecézí a celkovou koordinací *Poutní centrum biskupství královéhradeckého*, kam se můžete obracet se svými případnými dotazy.

KONTAKT:

Biskupství královéhradecké, Poutní centrum
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
tel. 461 543 164, email: poutnik@diecezezhk.cz

Misijní díla se představovala ve farnostech

Národní kancelář Papežských misijních děl se snaží podporovat a přibližovat misijní činnost v jednotlivých farnostech naší diecéze pomocí různých výstav a besed. Program dvou podobných setkání popisují následující řádky od farníků z Chotěboře a Chrast u Chrudimě.

V sobotu 25. září se uskutečnilo v Chotěboři farní misijní odpoledne. Zahájili jej mší svatou, kterou jako host sloužil P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD. Během své promluvy vyložil zvláštnosti při pozdravech v různých kulturách světa. Zatím co v naší oblasti si podáváme ruce, aby bylo jasné, že nedržíme v rukou zbraň, kterou bychom chtěli ublížit tomu, koho zdravíme, jinde se naopak sepjatými rukama ukloní směrem k osobě, kterou zdraví na znamení, že se klaní Bohu v srdci dotyčného člověka. Po mši byla zahájena misijní výstava, která přiblížila život v africkém státě Malawi. A nemohla chybět ani velice vydařená prezentace místního mladého Spolča – Chotěboř. V soutěžním bloku si své našli malí i velcí. Pro děti byl připraven program s historickými šermíři a dokonce si mohly vyzkoušet rytířskou výzbroj. Zejména pro kluky to byl nezapomenutelný zážitek. Dospělí ochutnávali a vyhodnocovali nejlepší misijní štrůdl. A bylo z čeho vybírat. Hodnotili z deseti druhů štrůdlu. Nejlepším byl zvolen na začátku soutěže podceňovaný makový. Jeho autorka si odnesla domů knížku Poklady misí s Jiřím Šlégrem s vlastnoručním věnováním. Hudební doprovod zajistila v country stylu kapela a pánové, ale i dámy, neodolali místnímu chotěbořskému pivu z nedávno otevřeného pivovaru.

*Společenství kolem oltáře ve chrasteckém kostele,
autor: Marie Sahulová*

Podobné setkání proběhlo také 10. října ve farnosti Chrast u Chrudimě. Společně s farníky slavil v kostele Nejsvětější Trojice mši svatou P. Jiří Šlégr. Po ní následovala misijní beseda v prostorách fary. P. Jiří Šlégr promítl zajímavý dokument o výsledcích pomoci Papežských misijních děl na Papui Nové Quinei, nový videoklip k Misijní neděli a seznámil posluchače s činností PMD, přičemž zdůraznil potřebnost solidarity v dnešním světě.

*Farníci z Chotěboře
Farníci z Chrast*

Oslava Světového dne hospicové a paliativní péče v Hořicích

Hospicové občanské sdružení Duha působí již druhým rokem v oblasti zdravotní péče o těžce nemocné s onkologickým onemocněním. V rámci oslavy Světového dne hospicové a paliativní péče uskutečnil dne 6. října benefiční koncert Hořického komorního souboru a flétnového souboru Pifferaios v kostele Narození Panny Marie v Hořicích. Jako čestného hosta mezi sebou přivítali představitelé sdružení P. ICLic. Karla Moravce, který velice citlivě vyjádřil podporu služby pro těžce nemocné. Benefice vynesla částku 10 100 Kč, která bude použita na provozní náklady sdružení.

Do propagace domácí hospicové péče se v regionu zapojili také studenti středních škol v Hořicích a v Nové Pace. Pomohli propagovat veřejnou sbírku, informovali na školách své spolužáky o myšlence hospice, dále oslovovali s poselstvím hospicové péče obyvatele měst a rozdávali informační materiál o činnosti sdružení Duha. Částka 16 367 Kč z veřejné sbírky bude využita k nákupu zdravotnických pomůcek. Akce pokračovala v sobotu 9. října, kdy se v Centru domácí hospicové péče v Hořicích konal Den otevřených dveří. Návštěvníci měli možnost prohlédnout si zrekonstruované prostory Centra a seznámit se se zdravotníky a dobrovolníky sdružení Duha. Dále probíhala instruktážní prohlídka zdravotnických pomůcek, které jsou umísťovány do rodin těžce nemocných pacientů. Na závěr přítomní shlédli krátký film s hospicovou tematikou.

Oslavu Světového dne paliativní a hospicové péče byla završena nedělní děkovnou mší svatou na podporu Hospicového občanského sdružení Duha v kostele Narození Panny Marie, kterou celebroidl P. ThMgr. Adam Depa, hořický děkan. Cílem všech těchto společných aktivit bylo zamyšlení se nad životem a smrtí, nad lidským údělem, nad smyslem našeho počínání, nad věčnou touhou po štěstí a snahou proměnit svět ve svět lepší. Vždyť důvěra ve společné dobré dílo spojuje lidi i velmi vzdálené.

Slib, kterým jsme se zavázali před jedním rokem a půl ku pomoci trpícím v našem regionu, je jakási smlouva či úmluva, která zavazuje nejen slovo dát, ale také je dodržet. Nezbytnou schopností dobrého zdravotního týmu je píle, pracovitost, zručnost, tělesná a psychická odolnost. V oboru hospicové péči se k výše jmenovanému přidružuje také vytrvalost v propagaci této služby v rámci našeho dosud nepřipraveného státního aparátu.

Život je třeba hájit a uchovat jeho důstojnost do posledního okamžiku. Buďme si tedy vědomi tohoto malého přídělu času, který je nám svěřen, abychom ho dokázali využít a abychom usilovali o jeho dokonalé naplnění ve všedním životě.

*Jana Sieberová
Hospicové občanské sdružení Duha*

Studenti poznávají své německé kolegy

V prvním říjnovém týdnu se Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína v Hradci Králové stalo hostitelskou školou pro skupinu studentů z partnerské školy v německém Mengenu (Baden-sko-Württembersko). Spolupráce mezi těmito školami trvá s přestávkami již deset let. „Studenti jsou samozřejmě ubytováni v rodinách svých českých spolužáků. Možnost sdílet každodenní život v české rodině je pro žáky Sonnenlugschule v Mengenu vždy vítanou zkušeností a také příležitostí k navázání neformálních, přátelských vztahů,“ vysvětlil zástupce ředitele gymnázia Ondřej Bouma. Čeští studenti a učitelé připravili pro své hosty bohatý program, kterého se pak společně účastnili. Kromě prohlídky historických památek v Hradci Králové, v Pra-

Společná fotka účastníků výměny, autor: Ondřej Bouma

ze či v Třeběchovicích proběhla také návštěva lanového centra a další sportovní aktivity. O kulturní program se postarali studenti 8.A, kteří připravili koncert duchovní hudby v kostele sv. Antonína na Novém Hradci Králové. Nechyběla ani společná slavnostní večeře českých a německých studentů a pedagogů. „A nyní už se můžeme těšit na jaro, až se zase my staneme hosty ve škole v Mengenu,“ zakončil náš rozhovor Ondřej Bouma. Gymnázium rozvíjí spolupráci také s jinými školami v Německu, v Dánsku a nově také ve Francii.

Stanislava Kučerová

VYŠEL DOKUMENT DŮSTOJNOST SENIORA A JEHO POSLÁNÍ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

(TS ČBK) – Sekretariát České biskupské konference vydal v těchto dnech překlad dokumentu Důstojnost seniora a jeho poslání v církvi a ve světě. K využití dokumentu je v jeho závěru uvedeno: „Cesta starých lidí, je-li doprovázena pastorační pozorností na různost potřeb a charismat, otevřenou pro účast všech a zaměřenou na zhodnocení schopností všech, bude představovat obohacení pro celou církev. Je tedy žádoucí, abychom se mnozí po ní vydávali s odvahou, zachytili její hluboký význam jako cesty pro obrácení srdcí a dar mezi generacemi.“

Liturgický kalendář

7. listopadu – 32. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Mak 7,1-2.9-14

Žalm: Žl 17

2. čtení: 2Sol 2,16-3,5

Evangelium: Lk 20,27-38

14. listopadu – 33. neděle v mezidobí

1. čtení: Mal 3,19-20a

Žalm: Žl 98

2. čtení: 2 Sol 3,7-12

Evangelium: Lk 21,5-19

21. listopadu – Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení: 2Sam 5,1-3

Žalm: Žl 122

2. čtení: Kol 1,12-20

Evangelium: Lk 23,35-43

28. listopadu – 1. neděle adventní

1. čtení: Iz 2,1-5

Žalm: Žl 122(121)

2. čtení: Řím 13,11-14

Evangelium: Mt 24,37-44

Úmysly apoštolátu modlitby

Listopad 2010

Všeobecný úmysl:

Aby oběti drog nebo jiných forem závislosti nacházely díky podpoře křesťanského společenství a v moci našeho zachraňujícího Boha sílu k radikální změně života.

Misijní úmysl:

Aby se misijní činnost církví v Latinské Americe v duchu výzvy svých biskupů rozšířila na celý kontinent a stala se součástí celosvětového misijního poslání Božího lidu.

Úmysl našich biskupů:

Za stálé překonávání sklonu k lhostejnosti a za citlivou spoluúčast na všech bolestech našich blízkých i vzdálených bratrů a sester.

Listopadové číslo jsme se rozhodli věnovat dnes poměrně odsouvanému tématu – smrti. Vědomí konečnosti pozemského života přitom provází lidstvo od jeho počátků a nemůžeme se mu vyhnout ani na prahu 21. století. Jako křesťané však neztrácejme hlavu. Připomeňme si slova třeba Apoštolského vyznání víry a uvidíme, že nemusí být tak zle.

Luděk Bárta

Jednoduše být spolu

Nedílnou součástí práce v hospicových zařízeních je starost o spirituální potřeby umírajícího. O zkušenostech s duchovním doprovodem těch, kteří opouštějí pozemský svět, hovoří článek paní Jany Sieberové z Hospicového občanského sdružení Duha v Hořicích.

Nevyléčitelná nemoc je situací, se kterou si lidé velice často nevědí rady a potřebují pomoc při hledání způsobů, jak se s ní vyrovnat. Potřebují mít kolem sebe někoho, kdo jim pomůže nalézt vnitřní sílu. Může se jím stát kdokoliv, manžel, manželka, dospělé děti, příslušník širší rodiny či kamarád, často také někdo ze členů ošetřujícího personálu. Je ale nesmírně důležité, aby v době, kdy se blíží konec života, byla již vytvořena jistota, že doprovod zajistí ti, kdo nemocného dobře znají. Nedílnou součástí každého domácího hospicového týmu by měla být služba duchovního, který se řídí přáním nemocného a jeho okamžitým zdravotním stavem. Doprovázení během těžkého období nemoci znamená opakovanou návštěvu, naslouchání, rozhovor, modlitbu a zajištění svátostí. Hospicový tým se snaží o to, aby trpící člověk našel důvěru a vědomí, že je přijímán a milován jako jedinečná lidská bytost, která touží odpouštět a sám odpuštění prožít.

Duchovní stránka člověka je složitá, obzvláště tváří tvář smrti a vyžaduje velkou péči a opatrnost. Kráčet s nemocným v jeho nemoci bok po boku, znamená s ním prostě a jednoduše být. Pokud na něho máme dost času, vnímáme ho jako osobu, máme k němu úctu, zajímá nás jeho současnost, minulost i vztahy, velmi často poznáme, že také on „obdaroval“ nás. Kdo má dostatek lásky, aby se posadil k nemocnému, a chápe hodnotu mlčení, které je silnější než slova, ví, že pohled na nemocného nemusí být ani trapný ani nevzbuzuje hrůzu. Pohled tiše umírajícího člověka připomíná padající hvězdu, hvězdu mezi miliony světél na vzdálené obloze. Zapadne a zmizí v nekonečné noci. A duše člověka? Je neviditelná, těžko definovatelná, a přece každý z nás, věřící i nevěřící, cítí či ví, že ji má, že je jen jeho, je jedinečná, a že je to právě ona, která ví, pamatuje si, miluje, trápí se, má ráda i nenávidí.

Jana Sieberová

Od svatého pole k melancholické zahradě

Konec 18. století přinesl výrazný zlom v kultuře pohřbívání. Dosavadní umístění hřbitovů do center lidských sídel, nejčastěji ke kostelům, se zvláště ve městech ukázalo neúnosným. Nedostatek prostoru vedl k jejich přeplňování, pohřbívalo se do několika mělců založených vrstev a areál hřbitova se vyznačoval značnou neuspořádaností. Ještě horší situace nastávala v době válečného konfliktu či epidemie, kdy se k pohřbívání zemřelých využívalo hromadných hrobů. Trvalé stížnosti na úděsné hygienické podmínky pohřebišť vedly k radikálnímu zásahu státu do stávajících zvyklostí. V zemích habsburské monarchie se tak stalo roku 1784 zákazem pohřbívání v kostelech a následným rušením farních hřbitovů a jejich umísťováním za brány měst, ale podobný problém se řešil v celé Evropě. Teoretické podněty pro řešení otázek pohřebnictví vycházely zvláště z osvětské Francie a Pruska. Myšlenky o rovnosti lidí proměnily dosavadní anonymitu hřbitovů. Také měšťané toužili mít označené stálé hrobové místo v dědičném vlastnictví nebo alespoň pronájmu a možnost vybudovat zemřelým důstojný náhrobek, což byla dříve záležitost jen vyšších společenských vrstev. Hrob stejně jako péče o něj nabyl prestižního významu. Pro zrození nové kompozice hřbitovů byla významná kniha s názvem Teorie zahradního umění. Ta považovala za ideální prostor pro pohřbívání melancholickou zahradu, v níž uměle vytvořená příroda může návštěvníka pietně naladit. Za vhodné byly považovány smuteční vrby, tmavé druhy jedlí, topoly a cypřiše. Z melancholické zahrady se postupně vyvinul parkově upravený hřbitov. Postupně byly tyto „parky“ ožiovány náhrobními kameny a náhrobkami. Zajímavým, ale dočasným fenoménem byly specifické hřbitovy (vězeňské, vojenské, cholery či morové). Později se většinou staly vyčleněnými částmi veřejných hřbitovů.

Kámen i železo

Hřbitov se v průběhu 19. století stal doslova sochařskou a architektonickou galerií pod širým nebem. Nově vzniklé příměstské hřbitovy postupně osídlila typově pestrá kolekce funerální plastiky z rozličných materiálů. Projektování a návrhům

Fotografický portrét z náhrobku dítěte v Hradci Králové - Pouchově, autor: Lucie Podhrázká Dušková

výzdoby náhrobků či rodinných hrobek se věnovali i významní umělci své doby. Kromě staletými prověřeného kamene se v 19. století výrazně prosadila litina. Nejdříve ve formě odlévaných desek a celých náhrobků později především ve formě křížů. Mezi průkopníky nového materiálu patřily především hutě a slévárny v Prusku, ale záhy se k nim připojily domácí podniky v Čechách a na Moravě, jmenujme ty nejvýznamnější – Hořovice, Nižbor, Plasy, Blansko. Obliba litiny byla taková, že se funerální plastika stala jedním ze stěžejních předmětů výroby zmíněných podniků. Z hlediska slohu našly uplatnění formy empíru, klasicismu i všech následných historizujících slohů. Jak tomu často bývá, i tato módní vlna ke konci 19. století pominula a znovu začal převažovat kámen, ať už se jednalo o pískovec, žulu či různé formy mramoru.

Kdo zde leží...

Důležitou součástí náhrobku byly i náhrobní nápisy. Typické jsou verše vyjadřující smutek nad ztrátou zemřelého, hluboké city, které poutaly pozůstalého k zemřelé osobě. Někdy se uváděl citát z díla zesnulého nebo jeho životní motto. Úryvek básně často charakterizuje samotného zemřelého nebo vystihuje jeho vztah ke svému rodišti či ke své zemi. Náhrobní nápisy vyjadřují rovněž smíření s Bohem, odevzdanost a připomínají dočasnost odloučení, víru a naději ve shledání na věčnosti. Tyto texty mohou obsahovat emocionální formulace smutečního rázu, vyjadřovat úctu k zemřelému nebo přibližovat okolnosti smrti. Poměrně velký důraz je kladen na vyjádření sociálního postavení a povolání zemřelého. Druhou polovinu 19. stol. charakterizuje užití fotografického portrétu na pomnících. Jedná se většinou o tzv. vizitky. V rodinách vznikaly rodové portrétní galerie nového typu, tzv. fotografická alba. Takovýto druh fotografie se začal používat i na náhrobcích, kde dosud bylo pouze jméno zesnulého s daty jeho narození a úmrtí. Fotografický portrét se postupně měnil v uniformní podobenku. Nejstarší vizitky většinou zobrazovaly celé stojící postavy v čelním pohledu. Kolem roku 1860 se ujalo zkracování mužských postav po kolena, zatímco u žen přetrvávalo zobrazení celé postavy. Před rokem 1870 se začaly objevovat portréty „vymaskované“ do oválných nebo kruhových tvarů, kterých se na náhrobcích dochovalo nejvíce.

Lucie Podhrázká Dušková

Autorka k tématu vydala knihu *19. století na královéhradeckých hřbitvech*.

Jak o smrti mluvit s dětmi?

Se smrtí se nesetkávají jen dospělí, ale také děti. I ony se snaží vyrovnat se ztrátou někoho blízkého, ale ne vždy jim v tom jsou rodiče schopni pomáhat a téma smrti v hovoru otevřít. Pomůckou v této situaci se může stát psychologicky fundovaná a v zahraničí velmi oblíbená kniha Když dinosaurům někdo umře, kterou vydalo hospicové občanské sdružení Cesta domů. Proč je důležité tomuto náročnému tématu se nevyhýbat vysvětluje ředitelka společnosti Cesta domů Martina Špinková.

Proč jste se rozhodli pro vydání takové knihy?

Jednou nám tuto knihu přivezla naše pozůstalá, která zde doprovázela svoji umírající maminku. Přijela i se svými malými synky a řekla, že knížka jim moc pomáhá. Tak jsme od té doby hledali peníze na její vydání. Připadala nám hodně dobře udělaná, je tam všechno důležité, co člověk potkává, když mu někdo blízký umírá. Přitom je knížka psaná přístupnou formou a my si od ní slibujeme, že si ji nejen budou číst děti, ale i jejich dospělí, kteří se (s nimi) o umírání bojí mluvit. Tak snad jim bude knížka laskavým a šikovným pomocníkem. Zatím má úspěch, což nás těší.

Jak tedy s dětmi o smrti a umírání mluvit?

Děti jsou samozřejmě také smutné, když jim jejich blízký člověk umírá, ale asi daleko smutnější jsou z toho, když cítí, že jejich milí lidé něco důležitého prožívají a je z toho vystrčí a dělají jakoby nic. Děti se ptají a je třeba jim odpovídat. Děti s námi jdou životem a je třeba jim to podle jejich možností umožnit, nevyloučit je ani z péče, ani z truchlení. Odmalička tak mají šanci vidět, že do života patří jak veselé, tak smutné časy, že ty smutné někdy dokážou k sobě lidi přivést blízko, že jsou lidé k sobě pozornější a hodnější. Děti poznají, že je dobré si navzájem pomáhat, že i ony mohou pomoci a dokonce mohou někoho smutného utěšit. Zkuste se někdy zeptat někoho dospělého, komu zemřel rodič, když byl dítě, jestli jej vzali na pohřeb. Pokud vám řekne, že ne, dost možná vám i řekne, že jej to mrzelo a mrzí doteď. Mluvme s dětmi, přizvěme je, jim i nám to nakonec přinese radost.

Jaký má kniha ohlas?

Knížky jsme vydali dva tisíce kusů a po měsíci jsme ji dotiskávali. Prodává se a pokud se lidé ozývají, tak naprostá většina spokojeně. Myslím, že je vidět, že na našem trhu chyběla a že je dobře, když tu teď je. Možná pár lidí zjistí, že když si ji může s dětmi číst, pomáhá to i jim samotným otevřít dveře tam, kam se báli, ale vědí, že to potřebují.

Barbora Hronová

Největším darem zemřelému je upravený hrob

Mít své povolání a odborný zájem zároveň jako zálibu se obecně považuje za šťastnou kombinaci. Existují ale oblasti lidské činnosti, jako třeba pohřebnictví, u kterých se toto spojení nepředpokládá, přesto tomu tak je. ThLic. Tomáš Kotrlý, Th.D. v současné době pracuje na legislativně právním odboru Ministerstva pro místní rozvoj. Vystudoval katolickou teologii na Univerzitě Karlově v Praze, tamtéž pokračoval v postgraduálním kombinovaném programu se specializací na kanonické právo. Společně s kolegy z ministerstva, Sdružením pohřebnictví a Sektorovou radou služeb stojí za vypracováním hodnotících standardů ke kvalifikacím hrobníka, hřbitovního zahradníka, administrátora hřbitova a stavitele podzemních hrobek, které jsou jednotlivými kroky k získání úplné kvalifikace správce pohřebiště. Tato kvalifikace doplní tříletý učební obor zakončený maturitou na VOŠ Světlá nad Sázavou.

Proč je tak důležité se nějakým způsobem se zemřelým rozloučit?

Ve svém životě se musíme neustále loučit. Loučíme se s dětstvím, s mládím, se svým zaměstnáním, s lidmi, které jsme si oblíbili. A musíme se loučit s představami, které jsme si udělali o životě, s iluzemi, za nimiž jsme se hnali. Jsme pozůstalí bez zemřelého. Přestože fyzická stránka pohřbívání je naší definitivní zhoubou, představa důstojného pohřbu a hrobu je naší záchranou. Montaigne se domníval, že by člověk pro zbystření myšlenek měl mít z pracovny výhled na hřbitov. Hroby vzpomínaných mrtvých jsou upravené a ozdobené květinami, zatímco hroby skutečně mrtvých bývají zapomenuty; ať už jsou to rozptylové loučky bez květín, zarostlé plevelem nebo náhrobky, jež stojí nakřivo a drolí se. Největším loučením je pohřeb a největším darem zemřelému je upravený hrob. Kdo se ve svém životě naučil správně se loučit, tomu se podaří náležitě se rozloučit i se zemřelým. Blízcí pozůstalí po důstojném pohřbu netruchlí zpravidla méně, ale svůj další život žijí s pocitem, že udělali to nejlepší, co bylo v jejich silách.

Smrt je přirozenou součástí života, přesto je v poslední době z našeho vědomí vytěšňována. Dají se stanovit příčiny tohoto stavu?

Tak jako mnozí z nás, poprvé jsem se setkal se smrtí, když jsem jako dítě objevoval mrtvé ptáky a hmyz a účastnil se pohřbu svých prarodičů. Do poloviny svého života jsem smrt vytěšnil. Agenda pohřebnictví mi byla jako začínajícímu úředníkovi k smíchu. Žádat po někom, aby meditoval nad otevřeným hrobem, se skutečně může jevit jako extrémní postup, ale Freud popsals tentýž pokyn pacientovi už roku 1895. Mniši o mnoho staletí dříve. V technologicky komplexních a sociálně stratifikovaných moderních společnostech, jimž dominuje ideologie vědy a rozumu, je mnohem složitější postihnout kulturní dimenze, které strukturují naše vnímání a interpretaci smrti a života po ní. Freudův postoj stojí v protikladu k bonmotu Woodyho Allena: „Smrti se nebojím, jen u toho nechci být, až k tomu dojde.“ Spíše je tedy znamením dnešní doby, že na jedné straně se všichni zemřelí bezvadně hygienicky odstraní, ať s obřadem nebo bez něj, a na straně druhé se kůže zbažené lidské pozůstatky dovezené z Číny nákladně konzervují a s úspěšnou propagací a veřejnou podporou se v groteskních pozicích a za úplaty opakovaně vystavují široké veřejnosti, v Brně dokonce ve dnech návštěvy papeže Benedikta XVI.

Rozdíly mezi kulturami se projevují i ve způsobech pohřbívání. Jaké tradice formovaly obvyklý způsob pohřbu ve střední Evropě, tedy do země?

V péči o lidské pozůstatky spatřoval sv. Augustin „svědectví o dané víře“, spíše než projev nějakých tradic a kultur. Kulturní charakter pohřebního ritu, tedy jeho religiозní podstatu, vyzdvihovalo paradigma evolucionizmu v druhé polovině 19. století. Sociologický a funkcionalistický přístup ke studiu pohřebního ritu, který se uplatňuje od 20. století, klade naopak největší důraz na sociální podmíněnost pohřebního rituálu. V katolické církvi přece také existují odlišné pohřby pro křesťany s různými funkcemi (papežové, biskupové, kněží, mniši a laici). Zatímco laici se běžně zpopelňují, o svěcených osobách to neplatí.

Co se týká Vaší druhé otázky, způsob pohřbívání do země

nebyl v dávné minulosti ve střední Evropě obvyklý. Na počátku doby římské převládal ve střední Evropě žárový pohřební ritus a spálené lidské ostatky byly ukládány na pohřebiště mimo obydlené plochy. Písemná svědectví o žárovém pohřbívání i o důvodech tohoto způsobu pohřbu u Slovanů nám podávají někteří arabští cestovatelé a geografové.

Pohřbívání nespálených těl reflektuje narozdíl od žárového pohřebního ritu křesťanské pojetí smrti a posmrtného života, ale spojovat je pouze s křesťanstvím nelze, neboť se v minulosti vyskytl i u populací, které křesťanstvím dotčeny nebyly. Nejvýraznější praktikovatelé kostrového pohřebního ritu v raném středověku negermánské části střední Evropy byli Avaři, kteří nebyli křesťany. Pohřbívání nespálených těl je způsobem manipulace s lidskými pozůstatky, které je v souladu s křesťanstvím a jež odráží přímo jeho požadavky, a právě křesťanství bylo nejdůležitějším konzervátorem tohoto pohřebního ritu ve středověké střední Evropě. Příkladem nekompromisního a direktivního způsobu přijetí kostrového ritu („křížem a mečem“) je zejména Sasko na přelomu 8. a 9. století, pro které bylo po násilné anexi ze strany Francie vydáno nařízení, upravující i normu týkající se způsobu pohřbení. Zde se v kapitole 7 dozvídáme: „Pokud někdo spálí mrtvého podle pohanského zvyku a jeho kosti změní v popel, bude potrestán smrtí“.

Odkud tedy přišla novodobá móda krematorií?

Zvyk zpopelňování byl v moderních dobách obnoven částečně za tzv. Francouzské revoluce r. 1797 a zesílil jakožto potvrzení odpadlictví, racionalismu, materialismu a odporu proti církvi. Zpopelňování těl v krematoriích mělo největší přátele mezi příznivci sekty zednářů. Pomineme-li krematoria v Miláně a ve Washingtonu, postavená roku 1876, první se do propagace myšlenky pohřbu žehem v českých zemích pustili občané německy mluvících zemí a protestantského vyznání.

Jak projevují úctu k předkům například mimoevropské civilizace?

V mnoha mimoevropských kulturách nebyl zesnulý považován za skutečně mrtvého, dokud nebyl dokončen rozklad jeho těla. Proto pohřební zvyky, s nimiž se setkáváme v různých vzdálených zeměpisných oblastech, jsou podle sociokulturních antropologů pouhé varianty provizorního pohřbu. Teprve po tlecí době následuje „rituální exhumace“ a očistění kostí pro konečné pohřbení. Nejvíce mě zaujala čínská rolnická kultura – abych citoval nedávný jedinečný příklad z vyprahlých kaňonů Sprašové náhorní plošiny – v níž rodiče, jimž zemřel svobodný syn, koupí lidské pozůstatky ženy (nejčastěji od hrobníka) a pohřbí oba společně jako pár.

Proměnily se náboženské pohřbívací normy, řekněme od novověku do současnosti, nějak výrazně?

Rozvaha nad liturgií během II. vatikánského koncilu v 60. letech minulého století vedla ke změně názoru římskokatolické církve na zpopelňování zemřelých křesťanů a k reformě pohřebních obřadů. Z hlediska „uranské symboliky“ očistného, stoupajícího ohně, který může naznačit aspekt očistění, vzestup k Bohu a proměnění pozemského těla lze v současnosti na zpopelněná těla zemřelých křesťanů v krematoriích

nahlížet stejně jako na těla nezpopelněná. Ani židovské náboženské právo halacha nemohlo svůj odpor ke kremaci založit na přímém biblickém zákazu, což v moderní době po holocaustu otevřelo cesty k jistým kompromisům.

Kdy a jak začal do otázek ohledně posledních věcí člověka více zasahovat stát?

Kolektivní strach ze zdánlivé smrti a z předčasného pohřbení pronikal v osvícenství do sekulární právní úpravy pohřebnictví snahou právně definovat jisté známky smrti a její diagnostiku. V habsburské říši platil od roku 1756 dvorní reskript Marie Terezie určující, že tělo může být pohřbeno až 48 hodin poté, kdy nastala smrt. V českých zemích bylo toto ustanovení zrušeno až po téměř 250 letech zákonem č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví. Od začátku 70. let 20. stol. ovlivňovala podobu pohřbu a pohřebních zvyklostí v ČSSR velmi výrazně rozhodnutí politických, správních a zdravotních institucí a jejich vzájemně iniciující nařízení. Převoz zesnulého do márnice začal být povinný. Zákony dále stanovily, že lidské pozůstatky mohou být pohřbeny jen oblečené a uloženy do rakve. Tělo zemřelého se do domu smutku převáželo vždy až v den pohřbu; úkol přivést nebožtíka do rakve převzala na sebe pohřební služba.

Trendem posledních let jsou pohřby bez obřadu. Jak je hodnotíte?

Je až paradoxní, že nejrozšířenějším postojem k pohřebnímu obřadu je jeho vynechání nebo naopak přílišné očekávání od něho. Někteří křesťané ve městech už dávno přestali chodit na pohřby. Nedokážou pochopit určitou posvěcující praxi, která doprovází neopakovatelný pietní akt. Čtení parte a ohlášky v kostele si zautomatizovali a zbavili upřímného smutku; z návštěvy hřbitova se stala spíše mučirna než místo osvobození. Jiní od pohřbu očekávají to, co by ve skutečnosti měli čekat od svátosti eucharistie, zpovědi, duchovního vedení nebo od psychoterapeutické pomoci. Stále více lidí považuje posláni smuteční předtištěné kondolence pozůstalé rodině za rovnocennou náhradu své osobní účasti na pohřbu. Přibývá vyjadřování soustrasti telefonicky nebo prostřednictvím sms. Církevní pohřeb ovšem není soukromá schůzka. Je to spojení nesvátočné liturgické bohoslužby s udílením některých svátostí. Na rozdíl od rodinného pietního aktu, církevní ani občanské pohřební obřady nevyžadují náklonnost k zemřelému. Stačí soustrast s živými. Mimo církevní a občanský pohřeb není ani pohřeb bez obřadu. Pro truchlící může být ceremonií vše (stavba pomníčku u silnice, rozptýl popela do řeky apod.). Důstojnost křesťana je založená jeho obecným kněžstvím. Podle současných etiků G. Virta a U. Körtnera je pieta nikoli normou, nýbrž postojem, který zaujímají pozůstalí vůči památce zemřelého. Z tohoto postoje nelze odvodit pevné normy. Jakožto postoj nemůže být pieta nikdy popsána tak přesně jako nějaká norma. Lze však říci, jaké formy jednání pietě odporují a pohřeb bez obřadu je jednou z nich.

Luděk Bárta

Fotografii poskytl Tomáš Kotrlý

Příležitost ke smíření národů

Změny hranic na denním pořádku

V nářku nad nynější všeobecnou korupcí a rozkrádáním společného majetku nám může uniknout skutečnost, že se nejedná o nic nového pod sluncem. Jedna z loupeží za bílého dne, a to dokonce celého státu, se třeba povedla pruskému panovníkovi Fridrichu II. v polovině 18. století. Využil chvilkové slabosti habsburské monarchie po úmrtí císaře Karla VI. a násilně připojil Slezsko a záhy také Kladsko ke svému království. Dcera Karla VI., Marie Terezie, jen taktak uhájila své nástupnictví v celé monarchii a nakonec se ztráta dvou zemí ukázala ještě poměrně mírnou cenou, kterou musela zaplatit. Nutno podotknout, že jí čeští stavové svojí podporou bavorského kurfiřta Karla Alberta, dalšího jejího protivníka, příliš nápomocní nebyli a v podstatě dobrovolně prodali kladské hrabství Prusku. Přestože se císařovna s daným stavem nesmířila a v několika válkách se snažila ztracené území získat zpět, už se jí to nikdy nepodařilo. Slezsko a Kladsko zůstaly pruské, resp. německé až do konce 2. světové války, kdy se staly součástí Polska. Území si v rámci pruského státu uchovalo řadu specifických rysů. Jedním z nich bylo, že přes řadu represivních opatření zůstala většina jeho obyvatel katolíky. Pruský panovník nakonec z obavy, že by nespokojené obyvatelstvo mohlo podporovat nepřátelské Rakousko, povolil relativní náboženskou svobodu. Zachováno také zůstalo původní začlenění Kladska do pražské arcidiecéze. Církevní správa se tak stala posledním pojitkem území k Čechám. To se nakonec ukázalo nečekaně pevné a formálně přečkalo další smrt změn hranic ve 20. století – zůstalo součástí pražské arcidiecéze až do roku 1972! Praxe však tak jednoznačná nebyla. Pražská konzistoř postupně ztrácela na dění ve vzdálené oblasti vliv. Nakonec přestala vyžadovat i jednu z posledních podmínek, kterou bylo, aby kněz působící v tzv. Českém koutku ovládal češtinu. Po vzniku generálního vikariátu Kladsko v roce 1920 se většina místních záležitostí vyřizovala právě zde, a to pod výrazným vlivem biskupství ve Vratislavi. Ilustrací popsaného stavu je i životní dráha nedávno blahoslaveného kaplana Gerharda Hirschfeldera.

Bl. Gerhard Hirschfelder

Život pro mládež

Ten se narodil 17. února 1907 v Kladsku. Zde studoval na gymnáziu, které ukončil v roce 1926. Po absolvování teologického semináře byl ve Vratislavi (Breslau, Wrocław) vysvěcen na kněze kardinálem Bertramem a v roce 1932 byl ustanoven kaplanem v Čermné (Tscherbeney,

Czermna), tedy právě v tzv. Českém koutku. Mladý kaplan se věnoval především pastoraci mládeže. Od roku 1933 se jeho aktivity stávaly čím dál více trnem v oku exponentům národního socialismu. V Německu se rozvíjely mládežnické organizace formované nacistickou ideologií, jako byly Hitlerjugend a Bund Deutscher Mädchen. Hirschfelder ve svých kázáních často odvážně kritizoval praktiky nového režimu a snažil se mladé lidi před nacistickou ideologií varovat. Měl úspěch, takže začal být sledován policií, obsah kázání často poskytl důvod k předvolání k výslechu, jednou byl na cestě mezi Čermnou a Lázněmi Chudoba přepaden a zmlácen místními ordnery. V roce 1939 se „problematický kaplan“ dočkal přeložení do Habelschwerdtu (Bystrica Kłodzka). Také zde se věnoval práci s mládeží. Organizoval poutě do Vamberk, kterých se účastnily tisíce mladých lidí z celého Kladska. V té době se v městečku stalo, že kdosi zohavil dřevěnou sochu Krista, sousoší Svaté Trojice a Panny Marie. V neděli po této události kaplan Hirschfelder ve svém kázání řekl: „Ten, kdo chce víru v Boha vyrvat mládeži ze srdce, stává se zločincem.“ Tato slova byla důvodem pro jeho zatčení. Od 1. srpna do 15. prosince 1941 byl vězněn v kladské pevnosti, kde napsal svou křížovou cestu a několik zamyšlení. Z kladského vězení byl poté transportován do koncentračního tábora Dachau, kde na následky týrání, podvýživy a celkového vysílení 1. srpna 1942 umírá ve věku 35 let.

Ke komu patří?

V roce 1998 byl zahájen beatifikační proces P. Gerharda Hirschfeldera. Arcibiskup Dominik Duka, OP, který ještě jako královéhradecký biskup stál velmi blízko přípravám na blahorečení, vyjádřil názor, že „tento mladý kněz je dodnes dokonalým příkladem křesťanského života nejen pro dnešní kněze“. Arcibiskup Duka se také letos 19. září zúčastnil beatifikace P. Gerharda Hirschfeldera v Münsteru. Oslava v působišti P. Hirschfeldera proběhla v neděli 10. října, kdy se v lázeňském parku v Chudobě uskutečnila vzpomínková mše svatá. Hlavním celebrantem a kazatelem byl svídnický biskup Ignacy Dec. Ve své promluvě vyzdvihl důležité vlastnosti mučedníka nacismu. Byla jimi společně s odvahou, se kterou se nebál postavit proti zlu, především láska k Bohu a k člověku. Královéhradeckou diecézi zastupoval Mons. Josef Kajnek. Bohoslužby se zúčastnila zhruba tisícovka věřících ze tří národů, které na území Kladska žily – Němců, Čechů a Poláků. Velký zájem o bohoslužbu také povzbudilo nádherné podzimní počasí. Ze slavnostních promluv vyplynul ještě jeden aspekt. Biskupství v polské Svidnici vzniklo teprve nedávno v roce 2004 a P. Hirschfelder je prvním blahoslaveným pocházejícím z této diecéze. „Podobně jako jsme zdědili zdejší domy a kostely, zdědili jsme také otce Hirschfeldera. Může pomoci našim národům najít k sobě cestu, abychom v křesťanském duchu mohli společně vytvářet novou Evropu,“ řekl P. Romuald Brudnowski, farář z Čermné.

Luděk Bárta

ROK KNĚŽÍ

KNĚZ NA ZAHRANIČNÍCH STUDIÍCH

Pokud chcete být špičkový odborník v jakékoliv oblasti vědění, tak se nemůžete spokojit pouze se vzděláním na domácích vysokých školách. Alespoň krátkodobá stáž v zahraničí je nutnou součástí vysokoškolského studia. To bezesporu platí i v teologii a příbuzných oborech. Několik let strávených v zahraničí přestalo být něčím absolutně nedosažitelným a kněží, kteří měli příležitost strávit určitý čas své formace v zahraničí, se počítají na desítky. Vzdělávání v podobě postgraduálního studia je samozřejmě vzhledem k řadě okolností – intelektuální náročnost, finanční otázka, pastorační záměry apod. vzácnější, ale také ne úplně výjimečné. V současné době jsou z naší diecéze na zahraniční studia vysláni tři kněží a jeden bohoslovec.

V první řadě možnost výjezdu na některou ze zahraničních univerzit ovlivňuje vlastní zájem kněze o zvolený obor. Hned poté pastorační potřeby diecéze, aby mohl kněz své získané znalosti uplatnit v praxi. Podporu ze strany vedení diecéze přiblížil **Mons. Tomáš Holub**: „Studující nadále dostávají kněžský plat a zároveň se jim biskupství snaží získávat stipendia organizací světové církve jako jsou Kirche in Not či Renovabis, protože samotný plat v žádném případě nestačí na to, aby student v cizině mohl zaplatit všechny příspěvky na knihy, studium a další nutné výdaje.“ Také on načerpal během studia řadu formujících zkušeností. „Pro mě osobně byly nejdůležitější dvě věci. Setkal jsem se s obrovskou šíří světové církve, kterou u nás nemáte šanci poznat a pak také čas, který dává možnost se v kvalitně vybaveném prostředí výlučně věnovat studiu, je něco nesmírně vzácného a jedinečného.“

Podobně hovoří také **P. David Vopřada**, který studuje patrologii na Patristickém institutu Augustinianum v Římě. „Za největší dar považuji zkušenost se společností a církví, která není deformována prožitou nesvobodou. Jak mí profesori, tak přátelé a kněží mi dali možnost zakusit, s jakou vstřícností, respektem

Kolej Nepomucenum, útočiště českých studentů v Římě, archiv redakce IKD

a velkorysostí lze ke druhému přistupovat, nejen jej nechat svobodně dýchat, ale podpořit ho, aby zodpovědně a velkodušně odpověděl na možnosti, které se mu otevírají. Duch boží pak může působit, růst nejen v našem životě, ale prospěch z tohoto vanutí pak bude mít především církev, v níž člověk slouží.“ Institut založil papež Pavel VI., aby v církvi nastartoval novou vlnu zájmu o učení církevních otců, kteří jsou klíčoví pro chápání víry a křesťanského života, když ve svých spisech dokládají nauku a praxi, kterou církev – byť implicitně – držela již od apoštolských dob. Budova ústavu se nachází hned za kolonádou u Svatého Petra, takže obvykle při cestě tam přes Svatopetrské náměstí P. Vopřada hned dvakrát překračuje státní hranice. První křesťanská staletí ho zajímala již od počátků teologických studií, jak řekl, jednalo se o lásku na první pohled. Patrologie jako nauka o církevních otcích je v českém prostředí dosud popelkou, byť se v posledních letech objevilo vícero pozoruhodných publikací a překladů. Nedostatek odborníků v tomto oboru byl také důvod, pro nějž se ho biskup Duka rozhodl na tato studia vyslat – česká církev do budoucna potřebuje vyučující tohoto oboru na teologických fakultách, odborníky, kteří se budou připravě vydání patristických děl, vědecké práci i popularizaci věnovat. Po dosažení licenciátu tam pokračuje v doktorském studiu – ve své dizertaci se věnuje dílu sv. Ambrože, konkrétně jeho komentáři k žalmu 118 (119).

Jiným výrazným centrem současné teologie je švýcarský Fribourg, kde letos začal studovat morální teologii **P. Tomáš Reschel**. Zdejší universita byla založena teprve v roce 1889 a má pět fakult: teologickou, právnickou, filosofickou, přírodních věd a fakultu ekonomie a sociálních věd. Městem protéká řeka Sarine, která zároveň představuje jazykovou hranici procházející Švýcarskem. Na levém břehu, kde se nachází převážná část města s jeho historickým jádrem, se mluví francouzsky, na opačném břehu německy. Podobným způsobem je jazykově rozdělená i univerzita – student si může vybrat, který jazyk si zvolí. Možná i proto na zdejší univerzitě studují mladí lidé z několika desítek zemí světa. Na teologické fakultě není rozdílnost studia dána pouze volbou studijního jazyka a oboru, ale i rozdílných teologických přístupů: německá jazyková skupina zastává liberální proud, francouzská, reprezentovaná bratry Dominikány, spíše tradiční stanoviska. P. Reschel rozhodl studovat ve francouzštině. I během náročného studia se mu podaří urvat několik vzácných chvil pro aktivní odpočinek. „Občas se vydávám na pěší túru do hor, Švýcarsko je zemí oplývající přírodními krásami, takže to není pro mne pouze kompenzace převážně sedavého způsobu práce, ale také možnost jak poznat a prožít tvář v tvář velkoleposti stvoření něco, co samotné studium neumožňuje,“ svěřuje se.

A co budoucí praxe? Otec Tomáš Reschel má celkem jasno: „Předpokládám, že mi bude umožněno studovaný obor vyučovat. Za svůj cíl ve zcela obecné rovině považuji formovat (nejen) mladé lidi ke správnému způsobu rozhodování. To je samozřejmě úkolem každého kněze a všech, kteří mají nějakým způsobem vést druhé lidi. Doufám, že získané poznatky mi pomohou, abych se tohoto úkolu s Boží pomocí zhostil profesně zdatným způsobem.“

Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Listopad 2010

Mons. Josef Kajnek

1. 11.	10.00	HK, biskupství, schůze vikářů
	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. – slavnost Všech svatých
2. 11.	7.30	HK-Pouchov, mše sv. a pobožnost na hřbitově
	16.30	Podlažice, pobožnost za zemřelé
	17.00	Chrast u Chrudimě, mše sv.
4. 11.	9.30	HK, biskupství, vizitace naruby vikariátu Rychnov n. K.
5. 11.	11.00	HK, kostel Panny Marie, mše sv. pro animátory seniorů
6. 11.	14.30	Řetová, mše sv., žehnání nového liturgického prostoru a hřbitova
7. 11.	10.00	Široký Důl u Sebranic, mše sv., žehnání kostela po opravě
	15.00	Horní Jelení, žehnání soch
8. – 12. 11.		Řím, národní pouť
12. 11.	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. – rekviem za biskupa Píchu
14. 11.	12.00	Praha, mše sv. – pouť k pražskému Jezulátku
17. 11.	18.30	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. – rekviem za oběti totalit
20. 11.	10.30	Polná-Štoky, mše sv. pro charitu, svěcení kaple
21. 11.	9.00	Koclířov, biřmování
22. 11.	9.30	HK, katedrála Svatého Ducha, kněžský den
28. 11.	9.15	Slatiňany, klášter, mše sv.

Mons. Karel Otčenášek

22. 11. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, kněžský den

Pozn.: Účast otce arcibiskupa Karla na plánovaných akcích je podmíněna jeho aktuálním zdravotním stavem. Změna vyhrazena!

OSOBNÍ ZPRÁVY

Jmenování:

ThDr. Andrzej GÖTZ – administrátor v Úpici, byl od 1. 10. 2010 jmenován sekretářem vikariátu Trutnov.

Ustanovení:

PaedDr. Vladimír BEŇO – trvalý jáhen v Lovčicích, byl od 1. 10. 2010 ustanoven administrátorem in materialibus v Lovčicích. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Cyril SOLČÁNI – administrátor v Žiželicích, byl od 1. 10. 2010 ustanoven administrátorem in spiritualibus v Lovčicích. Ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Pověření:

PhDr. Radek MARTINEK – farní vikář v Pardubicích, byl od 1. 10. 2010 pověřen duchovní péčí o vysokoškolské studenty v Pardubicích.

Mons. ThLic. Tomáš HOLUB, Th.D. – pověřený řízením diecézní kurie, byl od 7. 10. 2010 pověřen po dobu nemoci Mons. Sochy zastupováním ve vedení referátů, které spadají pod jeho vedení.

Úmrtí:

P. Augustin Josef PETRUCHA, CCG – kněz Kongregace bratří těšitelů z Gethseman, emeritní administrátor v Nížkově, zemřel dne 14. 10. 2010 v Rajhradě. Pohřben byl 23. 10. 2010 v Nížkově do kněžského hrobu na tamním hřbitově.

Diecézní teologický institut „Doctrina christiana“ - VI. semestr - 27. 11. 2010

9.00 – 10.30 Mgr. Václav Loukota: Představy o Mesiáši u židovského národa

11.00 – 12.30 Mgr. Petr Polehla, Ph.D.: Liturgický rok a jeho svátky ve zvycích a pranostikách I.

Cílem celého kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci Králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

ČM Fatima Koclířov

Srdečně zveme na exercicie s P. Montfortem Okaaou z Nigérie, zakladatelem Společenství Dvou Srdcí Lásky, které se uskuteční ve dnech 3. – 7. 11. 2010.

Listopadová 1. Mariánská sobota se koná 6. 11. 2010 a bude spojena právě s exerciciemi P. Montforta. Zároveň budeme slavit výročí 15 let, od okamžiku, kdy byla v Koclířově – právě na první listopadovou sobotu – slavena vůbec 1. Mariánská sobota. Nyní budeme slavit již 180. v pořadí. Mše svatá bude dopoledne v 10.30 hod. na úmysly poutníků, celebrovat bude P. Pavel Dokládál. Mše sv. i dopolední program bude ve farním kostele v oktávu dušiček – s modlitbou na hřbitově. Odpolední program povede P. Montfort a bude celebrovat i mši sv. v 17.00 hod.

Připojujeme se k výzvě českých a moravských biskupů a vyzýváme nejen věřící k účasti na Národní pouti do Říma. V královéhradecké diecézi se lze přihlásit na telefonu: 461 543 164 nebo na e-mailu: fiala.dusan@gmail.com nebo poutnik@diecezechk.cz. K dispozici jsou dvě nabídky cestovních kanceláří: autobusem s CK VOMA za 4 990 Kč (8. – 12. 11., nástupní místa v Koclířově a Brně), nebo autobusem s CK AVETOURL za 5 990 Kč (7. – 12. 11., nástupní místa v Hradci Králové, České Třebové, Svítavách a Brně). Podrobnější informace na telefonu/e-mailu nebo na www.cm-fatima.cz a www.avetour.cz.

Kontakt: Fatimský apoštolát v ČR, č.p.195, 569 11 Koclířov u Svítav, tel/fax: 461 543 164, Mobil: 731 598 752; e-mail: přihlasky: recepcecmf@tiscali.cz, informace: fatima@iol.cz; URL: www.cm-fatima.cz

Králíky

První soboty na Hoře Matky Boží 6. 11.

9.00 Modlitba posvátného růžence; 9.30 Mariánská promluva, host: P. Stanislav Suchánek, Štíty; 10.00 Adorace Nejsvětější svátosti, příležitost ke svátosti smíření; 11.00 Mše svatá a po ní uctívání milostného obrazu Panny Marie.

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 13. 11., 11. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hoješín

Noční adorace 5. – 6. 11.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Libice nad Cidlinou

Nověna za nová duchovní povolání

27. 11., 30. 12.

10.00 mše sv. a modlitby na slavníkovském hradišti v Libici.

Pardubice

Adventní koncert 1. 12. 2010 v 19.00 hod – Zámek, Rytířský sál

Barocco Sempre Giovane, Václav Hudeček, housle

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání 13. 11.

(Klášteří kaple, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží)

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 6. 11., 4. 12.

Program: 14.00 přednáška: P. Jakub Jan Sark. Med, OPræm; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv. Dne 4. 12. 2010 bude hostem P. Augustín Ján Grambal, OPræm.

Arcibiskupský seminář, Praha

Adventní TAMMÍM 2010 – duchovní obnova pro mladé muže

V Arcibiskupském semináři v Praze již tradičně dvakrát v roce pořádáme duchovní obnovu pro mladé muže od 15 let s názvem TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. K tomu se snažíme přispět i my nabízeným setkáním s bohoslovci, s představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat svoji mužskou spiritualitu.

TAMMÍM je možností prožít víkend v modlitbě, ztišení, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, kvalitní film, dobrá nálada a setkání se zajímavými hosty. Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, příp. svátosti smíření. Je to taky velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Rádi zveme mladé muže na letošní adventní TAMMÍM, který se uskuteční **26. – 28. 11. 2010**. Můžete prožít začátek adventu s dobrými lidmi v příjemném prostředí a dobře začít přípravu na slavení příchodu našeho Pána na svět. Počet míst je omezený, proto, pokud máte zájem, přihlaste se co nejdříve!

Místo: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – konečná Dejvická.

Termín: příjezd 26. 11. 2010 do 18.00 hod., odjezd 28. 11. 2010 od 14.00 hod.

Cena: dobrovolný příspěvek dle individuálních finančních možností. **Pořadatel:** Arcibiskupský seminář v Praze.

Informace a závazné přihlášky na:

tammim@signaly.cz, www.tammim.spolco.cz

Středisko Ejlon - Špindlerův Mlýn

Duchovní obnova pro manželské páry

4. – 7. 11. 2010

Lektor: Mons. Pavel Rousek. Právě pro Vás, kdo se chcete vydat na putování krajinou svého bytí a objevovat poklady s tím spojené, je určena tato akce. Krása našich nejvyšších hor a ticho podkrovní kaple jako obvykle nebude chybět.

Adventní víkend ticha

26. – 28. 11. 2010

Lektor: P. Jiří Šlégr. Adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus. **Více informací a přihlášky:** Středisko Ejlon; 543 51 Špindlerův Mlýn 33; tel+fax 499 523 852, mobil 732 580 154 po-pá 8.00 – 14.00 hod.; e-mail: info@ejlon.cz; www.ejlon.cz.

Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum, Hradec Králové

Jak pomáhat dětem správně vyslovovat

Přijďte se ve čtvrtek 4. 11. 2010 od 10 hodin zúčastnit besedy s Mgr. Vlastou Šimkovou. Paní logopedka ze Stěžer se bude věnovat otázce slovní zásoby a jak ji rozvíjet. Poukáže na správnou výslovnost jednotlivých hlásek a bude se snažit poradit, jak dítěti pomoci, když se nedaří správně artikulovat. Stranou nezůstane ani logopedická péče a domácí trénink pro rodiče a jejich děti.

Koncert v ZUŠ Habrmanova

V úterý 16. 11. 2010 se v koncertním sále ZUŠ Habrmanova koná koncert pro nejmenší posluchače s názvem Ztracená písnička. Od 9.45 hodin se bude konat hudební, pěvecká a taneční přehrávka dětí prvního stupně. Děti budou moci poznávat hudební nástroje a v průběhu koncertu hledat písničku, která se zatoulala. Na závěr si malí posluchači budou moci prohlédnout skutečné hudební nástroje.

Povídání v knihovně

Ve čtvrtek 25. 11. 2010 navštívíme dětské oddělení Městské knihovny Hradec Králové. Od 10 hodin si s vedoucí knihovnicí paní Alicí Hrbkovou budeme povídat o Zvířátkách, která se ukládají ke spánku. Připraveny budou i hry pro děti. Malí návštěvníci se budou moci seznámit s knihovnou a knížkami, které jsou určeny jen pro ně.

Adventní rodinná dílna

V neděli 28. 11. 2010 se od 15 do 17 hodin v KMC Sedmikráska (Na Hradě 90) sejdem ke zdobení adventních věnců a tvoření podzimních dekorací. Vstupné 150,- na rodinu; v ceně je jeden věnec, jedna svíčka na dekoraci a zapichovací stojánky na svíčky. S sebou si prosím přineste: svíčky a dekorace k ozdobení adventního věnce. Na tuto aktivitu se vzhledem k omezené kapacitě nutno předem přihlásit, a to na telefonu 495 512 901, 775 989 270, nebo prostřednictvím e-mailové adresy: sedmikraskahk@volny.cz. Více se dozvíte na: <http://www.sedmikraska.wz.cz>

Diecézní centrum pro mládež

Cetileti

Od 3. do 5. 11. jsou na DCŽM Vesmír zváni všichni mladí lidé, kteří již dosáhli nejméně dvaceti let. Přijďte se „zastavit“ v adventní době a prožít příjemné chvíle mezi svými vrstevníky. Na programu: zábava, odpočinek, společné chvíle u práce i modlitby. S sebou: spacák, přezůvky. Doporučený příspěvek 200 Kč/den. Prosíme, hlase se předem na DCŽM Vesmír, Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Více informací na www.vesmir.signaly.cz.

Madrid 2011

Sekce pro mládež ČBK připravuje účast poutníků českých a moravských diecézí na Světových dnech mládeže (WYD) 2011 v Madridu, které budou probíhat od 16. do 21. 8. 2011. Nedílnou součástí WYD jsou „dny v diecézích“, které se uskuteční od 11. do 15. 8. 2011. Plánovaný odjezd autobusem na program v diecézích je 8. 8.; pouze na program WYD v Madridu je 13. 8. Předpokládaný návrat pro všechny je 23. 8. Cena: 4 900 Kč + 173 euro (163 euro balíček poutníka + 10 euro fond solidarity). Věk účastníků setkání: od 16ti let. Mladší 18ti let musí mít vyplněnou „kartu mladších“. Přihláška na <http://madrid2011.signaly.cz>; <http://www.facebook.com/svetovychdnimladeze>; <http://www.madrid11.com>. Více informací na DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, e-mail: dcm@dieceze-hk.cz, tel.: 495 063 421.

Diecézní centrum pro seniory**Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory:**

4. 12. 2010 – základy práce s digitálním fotoaparátem a videokamerou, Hradec Králové, Nové Adalbertinum

6. – 9. 12. 2010 – adventní duchovní obnovu s P. Janem Rybářem, SJ pro seniory a další zájemce – Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké; Diecézní centrum pro seniory; Velké nám. 35; 500 01 Hradec Králové; Tel.: 495 063 661; e-mail: dcs@diecezehk.cz; web: <http://www.dcskhk.cz>.

Celostátní setkání animátorů seniorů

Diecézní centrum pro seniory Biskupství královéhradeckého srdečně zve na již V. ročník Celostátního setkání animátorů seniorů, které se koná ve dnech 5. a 6. 11. 2010 v Hradci Králové.

Co přinese program setkání?

- předprogram Moses v duchu Taizé (Modlitba animátorů za SENiory a Službu)
- bohoslužbu s biskupy, hlavní celebrant Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický
- přednášky s odborníky – MUDr. Marie Svatošová, PhDr. Ing. Marie Oujezdská, S. M. Miriam Baumrukova de ND, P. Ing. Miloslav Fiala, OPraem., P. František Lízna, SJ
- benefiční koncert Evy Hencychové pro širokou veřejnost
- besedu s Martinem Stropnickým
- závěrečnou reflexi s P. ICLic. Karlem Moravcem
- doprovodný program

Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory; Velké nám. 35; 500 01 Hradec Králové; tel.: 495 063 661; mob.: 737 215 328, 734 435 368; e-mail: animatori@diecezehk.cz; web: www.animatori.cz.

Diecézní stolní kalendář pro rok 2011

Kalendář na rok 2011 je zaměřen na křest a přípravu na obnovu křestních slibů během doby postní. Příprava vrcholí obnovou křestních slibů o Velikonoční vigílii. Na jeho stránkách můžete nahlédnout do bohatství významu křtu pro náš život; seznámit se s průběhem katechumenátu dospělých lidí, jeho inspirací pro přípravu farnosti v době postní i její nezastupitelnou roli vzhledem k nově pokřtěným; prohloubit své porozumění symbolice křestních obřadů či pohledu na místo a význam křtu v rámci procesu křesťanské iniciace a Božího plánu spásy; na přístupy k praktickým otázkám spojených se křtem a nahlédnout z pohledu křesťanské iniciace na prožívání celého liturgického roku.

Objednat si požadovaný počet kalendářů můžete v redakci IKD, Velké náměstí 35, Hradec Králové, tel.: 495 063 422, nebo e-mail: ikd@diecezehk.cz. Cena 55,- Kč.

ICLic. Karel Moravec, biskupský vikář pro pastoraaci

Nabízí:

- knihy a publikace křesťanských nakladatelství
- pohledy, přání, betlémy, náboženské potřeby
- vína mešní a izraelská, vína z Rajhradu aj.
- klášterní produkty, různé druhy svící
- trapistická a belgická klášterní piva
- bylinné sirupy, likéry, medoviny, čaje
- ovoce a oříšky v medu, bylinné bonbóny
- „medová“ kosmetika, Manuka a Tea Tree
- produkty a kosmetika Mrtvého moře, mýdla

Na Vaši návštěvu se těší Bc. Jana Kuťáková
Strážní 18 56301 LANŠKROUN
(vchod – ulice pod farou z nám. Al. Jiráka)
tel: 607 565 758, e-mail: angelos@wo.cz

www.angelos.estranky.cz

Výstava malíře, který „přivezl do Čech baroko“

Jaká jména se vám vybaví, když se vás někdo zeptá na české barokní malíře? Ze zasutých hlubin školních vědomostí si jistě vzpomenete alespoň na dva – Petr Brandl a Karel Škréta. Právě letos uplynulo 400 let od narození druhého jmenovaného. Kulaté výročí tak poskytlo příležitost, aby Národní galerie v Praze ve spolupráci se Správou Pražského hradu a Arcibiskupstvím pražským připravily soubornou výstavu nazvanou Karel Škréta (1610–1674): doba a dílo. Výstava začne 26. listopadu a skončí příští rok 10. dubna. Pro umístění téměř čtyř stovek exponátů byly vybrány prostory Valdštejnské jízdárny a Jízdárny Pražského hradu. Cílem organizátorů je vytvořit dosud nejrozsáhlejší přehlídku díla tohoto významného malíře. Vedle prací samotného Škréty se představí také díla jeho syna Karla Škréty ml., práce Škrétových žáků a dílenských spolupracovníků, i vybrané ukázky z děl umělců, s nimiž se Karel Škréta setkal během svého pobytu v Německu a v Itálii.

Život Karla Škréty v sobě odráží zvraty doby, v níž žil. Potomek česko-bavorské malířské rodiny z Prahy musel po porážce stavovských vojsk na Bílé hoře a přijetí Obnoveného zřízení zemského Čechy opustit. Rozhodující umělecké zkušenosti tak nabýval v zahraničí. Po krátkém pobytu v německých zemích odešel do Itálie, která v té době představovala evropské umělecké centrum. Tam se seznámil s nastupujícím uměleckým stylem – barokem. Nevyhýbal se však ani inspiraci čerpající ze soudobé holandské, francouzské a německé malířské produkce. K Itálii se váže také jeho konverze ke katolictví, díky níž se mohl vrátit do své rodné vlasti. Přišel již jako vyzrálá malířská osobnost, takže se záhy stal prominentním umělcem, který pracoval na zakázkách pro nejvýznamnější světské i církevní instituce a osobnosti v Čechách 17. století.

Návštěvníci budou moci na chystané výstavě shlédnout řadu dosud nevystavovaných děl jak z tuzemských, tak zahraničních sbírek. Podle sdělení diecézní konzervátorky Pavly Laštůvkové bude na výstavu zapůjčeno také šest děl z naší diecéze. Biskupství královéhradecké půjčuje Škrétův obraz sv. Rodiny se sv. Karlem Boromejským datovaný kolem roku

1660. Arciděkanství Jičín kromě obrazu Zvěstování Panně Marii zapůjčuje také dvě sochy od Arnošta Jana Heidelbergera náležející k vybavení kostela Narození Panny Marie v Popovicích – Archanděla Rafaela s Tobiasšem a sv. Marii Magdalénu, obě provedené v leštěném béli a datované rokem 1632. Arciděkanství Chrudim bude reprezentovat rozměrný obraz Joachima von Sandrarta Putující sv. Rodina z roku 1665, jehož pendant – obraz Nejsvětější Trojice – je zavěšen v presbytáři kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chrudimi. Arciděkanství Kutná Hora poskytne ze svých sbírek obraz Piety, připisovaný rovněž Karlu Škrétovi.

Jedním z velkých překvapení chystané výstavy je právě jičínský obraz Zvěstování Panně Marii. Ten byl ve starší literatuře téměř nepovšimnut a většinou uváděn jako malba anonymního umělce. Teprve v rámci přípravy Škrétovy výstavy jej pracovníci Sbírky starého umění Národní galerie zařadili do seznamu děl s tím, že bude nutno podniknout technologický průzkum, aby se jejich domněnka o Škrétově možném autorství řádně prokázala. Díky následné technologické analýze, kterou provedli restaurátoři Jana a Tomáš Záhořovi, se nakonec hypotéza potvrdila. O dalších podrobnostech se však stále jen spekuluje. „Bohužel nemáme o původu obrazu příliš mnoho zpráv – archivní rešerše v tomto směru nepřinesly téměř žádný výsledek. Proto chybí řada podstatných informací. Třeba kdo vlastně dílo objednal. O malířových stycích s jičínskými jezuiti, právě tak jako s rodem Valdštejnů, jehož členové v kostele sv. Ignáce donovali celkem sedm oltářů, totiž dosud nemáme bližší údaje. Stejně tak s jistotou neznáme ani jeho původní umístění,“ řekla na tiskové konferenci Andrea Rousová z Národní galerie v Praze.

Výstava je jen jednou částí mozaiky, kterou představuje celý vědeckovýzkumný projekt Karel Škréta (1610–1674): doba a dílo. Jeho cílem je podat nový a komplexní obraz historického a duchovního vývoje středoevropského prostoru v 17. století bez ideologických stereotypů, které v minulosti často ovlivňovaly výzkum tohoto tématu.

Luděk Bárta

HIRSTOVI ŽRALOCI DO KUTNÉ HORY NESPĚCHAJÍ

V minulém čísle jsme otiskli rozhovor s vedoucím Centra teologie a umění při KTF UK v Praze Ing. arch. Mgr. Norbertem Schmidtem o díle Damiena Hirsta. Důvodem k našemu společnému zamyšlení o cestách moderního umění byla připravovaná výstava, která měla odstartovat v polovině října v kutnohorském GASKu. Mezitím však došlo ke změně. Podle tiskové zprávy galerie je termín zahájení výstavy posunut na začátek prosince tohoto roku. Pořadatelé chtějí dosud největší přehlídku Hirstova díla v České republice zahájit za umělcovy osobní účasti. Na doporučené srovnání formaldehydových žraloků a sedlecké kostnice si tak budeme ještě chvilku počkat.

Luděk Bárta

Detail z obrazu Zvěstování Panně Marii, autor: NG Praha

CHARITNÍ LISTY 11/2010

NEBYLO NIC, AŽ NAJEDNOU...

(z webových stránek Divadla Exit)

Chci něco dělat

V nízkoprahovém klubu Exit v Jičíně, který nabízí dětem a teenagerům volnočasové aktivity po škole (hry, sportovní aktivity, tvůrčí dílny, doučování a poradenství), nemají o dobrovolníky nouzi. Dokonce si je i rozdělují: na dobrovolníky externí a interní. „To je naše výhoda,“ říká vedoucí klubu Radka Ježková, „že dobrovolníky nemusíme shánět. Ti externí, to jsou většinou naši bývalí praktikanti, studenti, kteří u nás byli na praxi a zalíbilo se jim u nás, takže docházejí i nadále. Měli jsme tu dvě výtvarnice, teď je tu opět jedna výtvarnice a jeden počítačový expert, který nám pomáhá s webovými stránkami a spravuje počítačovou síť.“

Dobrovolníci interní, to jsou samotní klienti, kteří s narůstajícím věkem dospěli k tomu, že už nechtějí jen služeb užívat, ale chtějí být i sami prospěšní. „Chci něco dělat, chci být dobrovolník,“ s takovými slovy přišli za vedoucí klubu a ta jim vyhověla. „Pomáhají tu uklízet, zúčastňují se brigád, ať už pro město nebo

v charitním zařízení v Janských Lázních, kam vždycky na pár dní odjedeme. Takže to de facto mají spojeno i s výletem, čímž se jim jejich dobrovolná pomoc tak trochu kompenzuje,“ říká s úsměvem Radka Ježková.

Dobrovolná práce s dětmi a mládeží

Pomalované stěny v klubu i na chodbách svědčí o profesionálním výtvarném vedení, jindy děti se slečnou výtvarnicí vyrábějí „kofoláčky“ – postavičky omtané bavlnou, které slouží jako ozdoba na klíče či mobilní telefon, malují na trička nebo pokreslují textilie, které mohou být použity na nábytek.

Počítačový odborník je zase k nezaplacení pro technické typy. A tak má „dobrovolník na síti“ určitě radost z toho, jak děti jeho práci okukují, jak se vyptávají, zajímají. „Teď už máš dost informací k tomu, abys zprovoznil galerii, pojd', jdeme na to,“ vybízí tak jednoho obzvlášť zvědavého a učenlivého kluka, který se

pokračování na str. 20

ZEPTALI JSME SE...

Ing. Štěpánka Čížková – koordinátorky dobrovolnických projektů Diecézní charity HK.

Jaká je náplň činnosti dobrovolníků v Charitě naší diecéze?

Největší, byť jednorázovou akcí, je každoročně Tříkrálová sbírka. V loňském roce se jí účastnilo kolem 8000 dobrovolníků. V diecézi je několik Charit, které pracují s dobrovolníky také dlouhodobě a systematicky. Dobrovolníci se podílejí přímo na činnosti těchto Charit, podle svého zaměření a podle charakteristických potřeb organizace. Každá Charita je jiná. Např. v Červeném Kostelci významnou měrou pomáhají v hospici, tam jsou skutečně neodmyslitelní. Podílejí se na vytvoření lidského a příjemného prostředí pro lidi, kteří jsou již blízko odchodu na věčnost. V Kutné Hoře a Čáslavi působí dobrovolníci v nemocnicích a v domovech pro seniory, podobně také např. v Přelouči. V Jičíně a Hořicích se uplatňují v nízkoprahových klubech pro děti a mládež. Působí i v dalších Charitách v různých oblastech: dopisování s vězni, pomoc při sbírkách šatstva nebo peněz, ale i sběr, sušení a prodej bylin, výroba drobných dárkových předmětů pro pacienty LDN, atd.

pokračování na str. 20

Před začátkem představení divadla Exit v Jičíně.
Foto: archiv Oblastní charity Jičín

pokračování ze str. 19
Nebylo nic, až najednou...

úkolů zhostí nejen s radostí, ale i s úspěchem.

Do nízkoprahového klubu v nedalekých Hořicích chodí paní učitelka ze základní školy doučovat děti. Dozvěděla se o klubu a nabídla své služby, i když žádné dítě není z její školy.

Divadlo Exit

Zatímco v nízkoprahovém centru v Hořicích založili uživatelé svůj vlastní fotbalový klub Pohoda, v Jičíně žijí divadlem. Šikovný klučina, jehož snem je dostat se na konzervatoř, píše scénáře, vymýšlí choreografie, dává dohromady divadelní představení. Radka Ježková potom scénáře přepíše, vytiskne, začnou zkoušet a hrát. Představení jsou určena základním školám a gymnáziu, několik repríz

je i pro veřejnost. „Divadlo je náš velký projekt,“ říká Radka Ježková, „a protože i já vždycky dostanu roli a hraju s dětmi, nemohu zvládnout všechno kolem.“ Právě tady se uplatní dobrovolníci – od zhotovení kulís a kostýmů až po pouštění muziky.

A protože divadlo je věc ušlechtilá, přitažlivá a atraktivní, není divu, že nízkoprahový klub Exit v Jičíně zájemci o dobrovolnictví vyhledávají sami. A kdo ví? Možná že o šikovném scénáristovi a režisérovi z jičínského Exitu brzy všichni ještě uslyšíme!

Vladka Dobešová

KONTAKT:

Exit – nízkoprahový klub pro děti a mládež, Na Jihu 553, Jičín
www.exit-klub.cz
Nízkoprahový klub Pohoda
Janderova ul., Hořice
Oba kluby provozuje
Oblastní charita Jičín.

DOBROVOLNÍCI MALOVALI V DOMĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ

Firemní dobrovolnictví – jak už název vypovídá – je založeno na tom, že zaměstnanci komerčních firem v ČR poskytují zdarma a dobrovolně své schopnosti, čas nebo manuální zručnost ve prospěch neziskových organizací. Speciální internetový portál „Fóra dárců“ pak požadavky neziskových organizací a nabídku dobrovolníků propojuje.

Ve čtvrtek 23. 9. jsme udělali s firemním dobrovolnictvím první a hned výbornou zkušenost. Až z Prahy k nám přijelo 5 zaměstnanců ČSOB, aby nám pomohli vymalovat chodbu v Domě pokojného stáří sv. Kryštofa v Ústí n. Orlicí. Do 16 hod. stihli vymalovat třípodlažní chodbu Domu pokojného stáří a přízemní chodbu Denního stacionáře. A co je k tomu dobrovolnictví vedlo? „Chtěli jsme to zkusit, také pro nás to je poprvé,“ říká pan Tomáš Hrubý, „protáhnout si tělo, být užitečný, vidět za sebou nějakou práci...“ A kus práce opravdu byl vidět. Dům pokojného stáří se rozjasnil žlutou, meruňkovou a pastelově fialovou barvou, a mnozí místní obyvatelé nevěřili vlastním očím... Děkuje.

Iva Marková, www.uo.charita.cz

POMOZME PÁKISTÁNU

Na pomoc lidem postiženým ničivými povodněmi v Pákistánu je možné přispět na sbírkové konto Charity ČR:

3933682/0800 u České spořitelny, VS 132

Anebo také zasláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS POMOC PAKISTAN
na tel. číslo 87 777

(Cena jedné DMS je 30 Kč, z této částky Charita ČR obdrží 27 Kč.)

Více na www.charita.cz.

DĚKUJEME!

pokračování ze str. 19
Zeptali jsme se...

Kde jsou nejvíce potřeba?

V současné době velice naléhavě potřebuje dobrovolníky právě hospic v Červeném Kostelci. Věkový průměr tamních dobrovolníků roste a ti nejstarší postupně odcházejí. V nízkoprahovém klubu v Hořicích by také rádi přivítali do týmu šikovné dobrovolníky, kteří by měli dětem a mládeži co nabídnout. Jsou však potřeba i na dalších místech, tyto příklady mě napadly, protože jsou nejakutnější. Vítáme také podněty „zvenčí“. Oblastí, v nichž se mohou dobrovolníci angažovat, je skutečně mnoho.

Vysílá Charita dobrovolníky i do zahraničí?

V lednu získala Diecézní charita HK akreditaci vysílající organizace Evropské dobrovolné služby (EDS). V současné době komunikujeme se zájemci o dobrovolnou službu v zahraničí, pro jednu vážnou zájemkyni momentálně hledáme organizaci. Vyslání dobrovolníka je proces poněkud zdlouhavý. Je třeba se v případě zájmu přihlásit cca 9-12 měsíců před plánovaným výjezdem. Kandidát musí zaslat motivační dopis do vybrané hostitelské organizace, tam proběhne výběrové řízení, pak teprve se píše projektová žádost na příslušnou Národní agenturu a několik měsíců se čeká na schválení. Ovoce čekání však dle mého názoru stojí za tu trochu trpělivosti. Dobrovolník má šanci naučit se neformální cestou mnoho užitečného pro svůj další život i profesní kariéru, zlepšit svoje jazykové dovednosti a přitom udělat kus dobré práce pro potřebné, pro životní prostředí, nebo i v dalších oblastech dle jeho vlastního výběru.

Rozhovor připravila Vladka Dobešová

KONTAKT:

Ing. Štěpánka Čížková
tel. 495 063 165

e-mail:

stepanka.cizkova@hk.caritas.cz

Více o EDS také na

www.mladezvakci.cz

AKTUALITY

Oslavy Dne Charity

Kolem svátku sv. Vincence, který připadá na 27. 9., opět proběhla celostátní kampaň Den Charity, kdy se mohla veřejnost více dozvědět o charitních službách pro potřebné a nemocné. V rámci kampaně proběhly dny otevřených dveří v charitních zařízeních, prezentace, výstavy, besedy a další akce. Oblastní charita Havlíčkův Brod uspořádala ke Dni Charity v pořadí již třetí Charitní pouť u sv. Anny v Pohledu (na snímku). Cílem těchto akcí bylo především „obdarovat“ širokou veřejnost.

Při příležitosti zmíněné kampaně byla také udělena Cena Charity ČR. Letos ji obdrželo celkem 28 pracovníků (zaměstnanců a dobrovolníků) a sponzorských organizací, kteří svojí obětavou prací, mimořádným činem nebo dlouhodobou podporou přispěli k rozvoji charitního díla. Ceny předali prezident Charity ČR českobudějovický světící biskup Mons. Pavel Posád a ředitel Charity ČR Ing. Mgr. Oldřich Haičman 23. 9. v augustiniánském klášteře u kostela sv. Tomáše v Praze. Naše Diecézní charita HK nominovala na tuto cenu z řad zaměstnanců MUDr. Markétu Hofmanovou z Charity ČR, která je již dlouho oporou všem zdravotním sestrám v republice, dále za dobrovolníky p. Miroslava Mlejnků, který vypomáhá jičínské Charitě v oblasti IT a za sponzory p. Marka Tesaře, který v rámci Adopce na dálku® podporuje desítky chudých dětí z Indie. Všem jmenovaným bychom chtěli touto cestou znovu poděkovat za jejich přízeň a podporu. (Jana Karasová, www.hk.caritas.cz)

Mobilní Hospic Anežky České a Ambulance paliativní péče

ČERVENÝ KOSTELEČ: Oblastní charita Červený Kostelec 1. 10. slavnostně otevřela Mobilní Hospic Anežky České a Ambulanci paliativní péče, které navazují na péči lůžkového Hospice Anežky České, prvního v ČR. Zájemci nového zařízení v Husově ul. požehnal Mons. ThLic. Tomáš Holub, ThD. Slavnostního zahájení se zúčastnili další osobnosti jako PharmDr. Jana Třešňáková, členka Rady Královéhradeckého kraje zodpovědná za oblast zdravotnictví, Prof. MUDr. Stanislav Filip z FN Hradec Králové, Ing. Pavel Pechánek, ředitel krajské pobočky Královéhradeckého kraje, starosta a místostarosta města Petr Mědílek a Karel Cejnar ad.

pokračování na str. 22

KALENDÁŘ NA LISTOPAD

2. Charitní ples**pro Hospic Anežky České**

K tanci a poslechu zahraje Relax Band z Náchoda. Plesem bude provázet Jaroslav Kasnar z TV NOVA. Dále bohatá tombola, předtančení, módní přehlídka a občerstvení.

6. 11. od 20 hod.

Sokolovna, Červený Kostelec

Výtěžek plesu bude věnován na rozvoj a zajištění provozu Hospice Anežky České a Mobilního Hospice Anežky České.

Vstupenky: v předprodeji v Charitní prodejně v ul. 17. listopadu nebo na místě.

Pořádá: Oblastní charita Červený Kostelec.

Koncert Schola Gregoriana Pragensis

k 10. výročí založení Charity Přelouč

6. 11. v 16 hod. kostel sv. Jakuba Přelouč

Výtěžek akce bude použit na rozjezd nové služby pro rodiny.

Pořádá: Charita Přelouč.

Experti

Divadelní představení lidí bez domova v rámci projektu Chudoba - týká se nás všech u příležitosti Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

22. 11. v 19:30 hod.

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střežině

Výtěžek akce bude použit na poštovné za zaslání psacích potřeb ZŠ a MŠ do Malawi.

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové

Den otevřených dveří

v rámci Týdne rané péče v ČR

23. 11. od 9 do 15 hod.

Středisko rané péče Kutná Hora (Palackého nám. 320)

Představení služby rané péče, nových pomůcek a hraček, ukázky muzikoterapie (11h) a Montessori terapie (13h) Pořádá: Středisko rané péče při Oblastní charitě Kutná Hora.

Setkání rodin dětí s PAS

25. 11. od 15:30 do 17:00 hod.

Středisko rané péče Kutná Hora (Palackého nám. 320)

Pořádá: Středisko rané péče při Oblastní charitě Kutná Hora.

Kontakt: tel. 731 598 866, 327 311 493.

pokračování ze str. 21 Aktuality

„Mobilní hospic nabízí službu lékaře, zdravotních sester, sociálního pracovníka, psychologa a v případě zájmu také duchovního v situaci, kdy se rodina rozhodla pečovat o vážně nemocného člena rodiny doma,“ uvedl Ing. Mgr. Miroslav Wajsar, ředitel Oblastní charity Červený Kostelec, a dodal: „Kvalitní komplexní péče tedy může zajistit, že umírání nemusí být provázeno strachem, nesnesitelnou bolestí a utrpením.“ Mobilní hospic poskytuje odbornou péči formou návštěvní služby 24 hod. denně, nabízí i zaškolení členů rodiny v ošetřování a zapůjčení zdravotnických a kompenzačních pomůcek. Služba je z části financovaná z veřejného zdravotního pojištění. Část nákladů hradí sami klienti a část je hrazena z darů štědrých dárců. **(Eva Wagenknechtová, www.ochck.cz)**

Centrum sociálních služeb

LANŠKROUN: Ve čtvrtek 30. 9. byl za účasti ministra práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromíra Drábka a dalších hostů položen základní kámen Centra sociálních služeb v Lanškrouně (Olbrachtova ul. 206), které bude provozovat Oblastní charita Ústí nad Orlicí. Netradiční kámen vyrobily děti ze sousední Speciální školy.

Základním posláním novostavby, kterou zainvestuje také Oblastní charita, bude nová služba „Dům na půl cesty“. Ten bude pomáhat osobám opouštějícím po dosažení zletilosti dětské domovy, pěstounskou péči apod. Projekt zařízení počítá s 6 samostatnými byty s příslušenstvím, z toho 1 bude bezbariérový. Kapacita je 8 lůžek. Podarí se tak rozšířit kapacity pobytových zařízení služeb sociální prevence v souladu s krajskými plány rozvoje sociálních služeb.

Dále bude vybudováno nízkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší. Zařízení jim poskytne osobní hygienu, stravu a obstarání osobních záležitostí. Do objektu se také přestěhuje pečovatelská služba Oblastní charity a nově bude provozovat půjčovnu pomůcek. Termín otevření Centra se předpokládá koncem roku 2011. Celkové náklady na stavbu jsou 11, 549 mil. Kč. Celý objekt bude bezbariérový. **(Iva Marková, www.uo.caritas.cz)**

Otevřené dveře v Týdnu pro duševní zdraví

POLÍČKA: Otevřené dveře, středisko Oblastní charity Políčka, věnující se lidem s duševním onemocněním, se zapojily do celostátní osvětové kulturní akce Týden pro duševní zdraví. V úterý 21. 9. se před VČD Pardubice zúčastnily tzv. Trhu psychoslužeb, kde se lidé, kteří mají problémy nebo se o problematiku duševně nemocných zajímají, mohli seznámit s nabídkou služeb v kraji. Dále si měli možnost zakoupit výrobky chráněných či terapeutických dílen a neziskových organizací. Ve středu se pak Otevřené dveře prezentovaly v Políčce. Cílem akce je pomoci tomu, aby se veřejnost seznamovala s problematikou duševního onemocnění a neodsuzovala duševně nemocné. **(Štěpán Plecháček, www.policka.charita.cz)**

Pomoc postiženým povodněmi z ústecko-orlických farností

ÚSTÍ NAD ORLICÍ: Do pomoci postiženým srpnovými povodněmi v severních Čechách se hned zapojily Charity působící v zaplavených oblastech. Pomáhaly i ostatní Charity z celé ČR formou materiální a finanční pomoci nebo vysláním dobrovolníků. Oblastní charita Ústí nad Orlicí uvolnila na pomoc postiženým záplavami částku 40 000 Kč a požádala o spolupráci také okolní farnosti. Za pomoci farností Bystřec, Dolní Čermná, Dolní Dobrouč, Horní Heřmanice, Horní Sloupnice, Choceň, Jablonné nad Orlicí, Králíky, Kunvald, Letohrad, Nekoř, Ústí n. Orlicí, Vysoké Mýto a Žamberk se podařilo v rámci kostelních sbírek vybrat částku 296 786 Kč. Oblastní charita tak mohla odeslat na konto charitní veřejné sbírky (č. 5015003434/5500u Raiffeisenbak, VS 444) celkovou částku 343 186 Kč.

Děkujeme upřímně všem dárcům, kteří touto formou vyjádřili svou podporu postiženým, a děkujeme také všem správcům farností za jejich vstřícnost. Peníze z charitní veřejné sbírky jsou určeny přímo postiženým lidem, kterým jsou rozdělovány na základě sociálního šetření. To provádějí terénní charitní pracovníci u jednotlivců a rodin ve spolupráci se starosty a faráři postižených obcí. Jde zejména o seniory, občany se zdravotním handicapem a rodiny s dětmi. V nejbližší době se předpokládá pomoci 150 – 200 postiženým domácnostem. **(Iva Marková, www.uo.caritas.cz)**

Statisíce známek PRO MISIE

Koncem srpna odeslala Oblastní charita Pardubice statisíce zpracovaných a rozříděných starých poštovních známek do kláštera benediktýnů v německém Münsterschwarzachu, kam je ochotně zavezl P. Josef Matras. Zdejší benediktýni se vedle svých dalších aktivit věnují i zahraniční pomoci ve svých misijních stanicích. Finanční prostředky pro tuto činnost získávají mj. prodejem starých známek na burzách a aukcích sběratelů. Výtěžek pak jde především na zaplacení školného dětem z nemajetných rodin a na provoz misijních zdravotnických zařízení. Hodnotu výtěžku z prodeje známek, které poslala pardubická Charita, lze těžko odhadnout, jisté však je, že nebude zanedbatelný. Byly odeslány i cenné známky např. z doby Rakouska-Uherska, první republiky, protektorátu apod.

Od roku 2006, kdy byla odvezena poslední zásilka známek, se podařily sesbírat další statisíce známek, které přicházely od žáků ZŠ Npor. Eliáše Pardubice, farností, Charit i jednotlivců. Díky obětavé, usilovné a nezištné práci dobrovolníků, kteří pod vedením Karly Jiroutové známky upravili a roztřídili, se podařilo připravit známky k odeslání. Tímto Charita jménem svým i bratří benediktýnů z Münsterschwarzachu srdečně děkuje všem zúčastněným za podporu a pomoc!

V září Oblastní charita Pardubice obdržela také poděkování P. Bernarda Makadani Zulu, ředitele Národního úřadu Papežských misijních děl v Zambii, který potvrdil přijetí brýlí zaslaných Charitou na jaře 2010. P. Zulu v dopise vyjádřil velký dík za zájem o chudé lidi v Zambii a poprosil o modlitby za tuto zemi a její obyvatele.

Brýle je možné sbírat a zasílat i nadále, pardubická Charita již registruje další zájemce. Náléhavě však prosíme všechny dárcy, aby u odevzdaných brýlí vždy uváděli počet dioptrií!

*Hana Ostrovská, Oblastní charita Pardubice
www.charitapardubice.cz*

MŠE SVATÁ

k bl. Gerhardu Hirschfelderovi

KUDOWA ZDRŮJ

Kostel sv. Bartoloměje v Čermné, autor: Luděk Bárta

Biskupové ze sousedních diecézí, Mons. Josef Kajnek, administrátor královéhradecké diecéze a Mons. Ignacy Dej, z diecéze Svidnice, autor: Luděk Bárta

Úvodní modlitba, autor: Luděk Bárta

Modlitba nad dary, autor: Luděk Bárta

Poutníci zaplnili také prostranství před kolonádou v parku, autor: Luděk Bárta

Symbolický hrob bl. Gerharda Hirschfeldera v Čermné, autor: Luděk Bárta

IK VÁM DOMŮ ŽIVOT DIECÉZE

Předplatte si diecézní měsíčník IKD nebo darujte roční předplatné svým blízkým jako dárek.

IKD nabízí aktuální přehled událostí v diecézi, rozhovory se známými i méně známými osobnostmi, které mohou inspirovat, fotoreportáže i hlubší pohled na život kolem nás.

ZŮSTAŇTE NA PŘÍJMU

Roční předplatné za 220 Kč je možné objednávat na e-mailu ikd@diecezechk.cz, na telefonu **495 063 422** nebo na adrese **Biskupství královéhradecké, Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové**. Pokud se rozhodnete předplatné zaplatit jako dárek a uvedete tuto skutečnost při objednávce, obdržíte **darovací certifikát** vystavený přímo pro nového čtenáře.

IKD